

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE

Prešernova cesta 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 2000
F: 01 478 2340, 01 478 2341
E: gp.mzz@gov.si
www.mzz.gov.si

PRILOGA 1

Številka: IPP 007-28/2014/57
Ljubljana,
EVA 2013-1811-0109
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi 2. in 21. člena Zakona o Vladi RS (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji:
SKLEP
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (EVA 2013-1811-0109) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.
Mag. Janja GARVAS HOČEVAR vršilka dolžnosti generalnega sekretarja
Priloge: – predlog zakona
Prejmejo: ministrstva in vladne službe
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
– Jožef DROFENIK, generalni sekretar – Primož KOŠTRICA, namestnik generalnega sekretarja – mag. Gregor PELICON, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
– dr. Anže LOGAR, minister – Gašper DOVŽAN, državni sekretar – dr. Stanislav RAŠČAN, državni sekretar – Igor JUKIČ, v. d. generalnega direktorja Direktorata za multilateralo in razvojno sodelovanje – Jožef DROFENIK, generalni sekretar

- Primož KOŠTRICA, namestnik generalnega sekretarja
- Eva TOMIČ, vodja Sektorja za mednarodne organizacije
- mag. Gregor PELICON, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila

5. Kratek povzetek gradiva:

Ministrstvo za zunanje zadeve ocenjuje, da je treba vsa vprašanja, povezana z napotitvijo oseb, urediti enotno in primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij. Glede na kompleksnost vprašanj, ki izhajajo predvsem iz delovnoppravnega položaja napotenih oseb pred začetkom in po koncu napotitve, je ministrstvo pripravilo nov predlog Zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije, ker so se pri uporabi sedanjega zakona pokazale nekatere pomanjkljivosti, ki onemogočajo uresničitev cilja, da se področje uredi primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij.

Veljavni Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije sicer izenačuje pravni položaj napotenih zaposlenih v državnih in drugih organih ter tistih, ki niso zaposleni v javni upravi, vendar za napotitev določa obvezno sklenitev pogodbe o zaposlitvi z organom, ki bo osebo napotil v tujino. Zaradi omejitev zaposlovanja in pomanjkanja razpoložljivih sredstev pa sedANJI zakon onemogoča napotitve zainteresiranih oseb zunaj javnega sektorja na delovna mesta v mednarodnih organizacijah, s čimer po eni strani zmanjšuje možnosti posameznikov, po drugi pa ne omogoča močnejše zastopanosti Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,				

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Predlog zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije ne bo imel negativnih posledic na javnofinančna sredstva, mogoče pa so pozitivne finančne posledice, saj je za enako število napotenih oseb predvidena manjša poraba proračunskih sredstev.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja oz. E-demokracije:	DA
Datum objave: od 21. 3. 2014 dalje Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev: Ministrstvo ni prejelo posebnih odzivov na objavljeni osnutek predlaganega zakona.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
Dr. Anže LOGAR MINISTER	

**ZAKON
O NAPOTITVI OSEB V MEDNARODNE CIVILNE MISIJE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Mednarodni mir in varnost ostajata osnovni cilj in vrednota, na katerih temelji delovanje Republike Slovenije v mednarodnih odnosih.

Za doseganje tega cilja lahko Republika Slovenija kot dejavna in odgovorna članica mednarodne skupnosti uporablja instrument napotitve svojih državljanov v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije.

Strokovno delovanje napotenih oseb iz Slovenije prispeva k izpolnjevanju njene odgovornosti za zagotavljanje mednarodnega miru in varnosti ter dviguje njen ugled v mednarodni skupnosti.

Usposobljeni, zaupanja vredni slovenski državljani v mednarodni organizaciji ali civilni misiji lahko poleg tega v stikih z državnim organom, v katerega interesu je napotitev, pomagajo pri oblikovanju stališča Republike Slovenije o dejavnostih mednarodnih organizacij in razmerah na terenu, kjer delujejo mednarodne civilne misije, podprtega z ustreznimi informacijami.

Napotena oseba in njen delodajalec ali organ, v katerega interesu je napotitev osebe, ki ni zaposlena v javni upravi, z napotitvijo dobiva tudi priložnost za pridobitev novih veščin in znanj, izboljšanje poklicnih možnosti ter spoznavanje novih okolij, kultur in načinov dela, kar vse prispeva h krepitvi njunih kompetenc.

Ministrstvo za zunanje zadeve ocenjuje, da je treba vsa vprašanja, povezana z napotitvijo oseb, urediti enotno in primerljivo z zahtevami mednarodnih organizacij. Glede na kompleksnost vprašanj, ki izhajajo predvsem iz delovnoppravnega položaja napotenih oseb pred začetkom in po koncu napotitve, je ministrstvo pripravilo nov predlog Zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije, ker so se pri uporabi sedanjega zakona pokazale nekatere pomanjkljivosti, ki onemogočajo uresničitev navedenega cilja.

Sedanji Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije sicer izenačuje pravni položaj napotenih, zaposlenih v državnih in drugih organih, ter tistih, ki niso zaposleni v javni upravi, vendar zaradi omejitev zaposlovanja in varčevalnih ukrepov v državni upravi onemogoča napotitve zainteresiranih oseb zunaj javnega sektorja na delovna mesta v mednarodnih organizacijah. S tem po eni strani zmanjšuje možnosti posameznikov, po drugi strani pa ne omogoča zgoraj navedenega cilja močnejše zastopanosti Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah.

Obstoječi zakon tudi ne upošteva specifičnosti mednarodnih organizacij in ne vključuje potrebe po večji izenačitvi prejemkov oseb, napotenih v različne mednarodne organizacije.

Izbirni postopek po sedanjem zakonu se je v praksi izkazal za premalo učinkovitega, zato novi zakon odpravlja to pomanjkljivost.

2. CILJI, NAČELA IN GLAVNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Prvi in temeljni cilj zakona je ureditev postopka za izbiro državljanov in državljanek Republike Slovenije za napotitev v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije ter njihovih pravic in obveznosti v zvezi z napotitvijo, z namenom prispevati k uresničevanju poslanstva in ciljev mednarodnih organizacij ali zunanje-političnih, varnostnih ali gospodarskih interesov Republike Slovenije. Glede na veljavno ureditev je namen zakona tudi omogočiti napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, saj je po veljavnem zakonu njihova napotitev omejena z obveznostjo predhodne zaposlitve v javnem sektorju.

2.2 Načela

Temeljno načelo je načelo nediskriminacije, saj je namen zakona omogočiti enakopravno napotitev tudi osebam, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Poleg tega civilne misije ali mednarodne organizacije od države pošiljateljice pričakujejo, da bo napotenim osebam zagotovila nediskriminatorne pogoje za čas napotitve in po njej, kar je prav tako del predlaganega zakona.

Mednarodne organizacije imajo za napotitve vnaprej določena notranja pravila, ki se nanašajo na obveznosti države pošiljateljice in napotениh oseb. Obveznosti države pošiljateljice so v večini mednarodnih organizacij enake, razlikujejo se le glede same izvedbe napotitve (npr. glede sporazum z državo, pogodbe z napoteno osebo, načina izbora napotene osebe ipd.). Med napotitvijo je oseba dolžna upoštevati notranja pravila civilne misije ali mednarodne organizacije, ki zanjo zagotovi pogoje za delo, kar je določeno v dokumentu, ki ga glede napotitve civilna misija ali mednarodna organizacija izda napotenim osebam. Glede na naravo dela mednarodne organizacije se ti pogoji med seboj razlikujejo, zlasti pri virih in načinu financiranja.

Naslednje načelo je načelo preglednosti, saj so izbirni postopki, ki jih predpisuje zakon, natančno določeni, prav tako so določeni pogoji za napotitev, izbiro kandidatov pa opravijo izbirne komisije, ki jih imenuje predsednik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije.

2.3 Glavne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Predlagatelj zakona je sledil večletnim aktivnostim, ki jih Republika Slovenija izvaja na podlagi svojih zunanje-političnih, varnostnih ali gospodarskih interesov ter na podlagi obveznosti, ki izhajajo iz članstva v mednarodnih organizacijah ali iz mednarodnih sporazumov.

Na podlagi pridobljenih izkušenj je predlagatelj v novem zakonu uvedel naslednje bistvene spremembe in novosti v primerjavi z dosedanjim zakonom:

- v zakon so vključeni tudi pravosodni funkcionarji, katerih napotitev v skladu s trenutno veljavnim zakonom ni v celoti izvedljiva;
- razširjene so pristojnosti medresorske komisije, ki jo imenuje vlada in ki po predlogu zakona prispeva k oblikovanju politike napotitev ter skrbi za njeno izvajanje v skladu z interesi RS;
- zakon izrecno določa, da dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne organizacije in mednarodne civilne misije, usmerja in usklajuje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve (MZZ), drugi pristojni organi pa v sodelovanju z njim usklajujejo pomoč in podporo kandidatom, ki se prijavijo na razpis mednarodne organizacije;
- poenostavljen je postopek izbire kandidatov za napotitev;
- odprta je možnost napotitve kandidatov zunaj javnega sektorja, ne da bi jih bilo treba zaposliti za določen čas v javnem sektorju, in brez finančnih posledic za pristojni organ v Republiki Sloveniji;
- ureja se večje poenotenje skupne višine prejemkov napotениh oseb (tj. plače, ki jo prejemajo od delodajalca v RS in prihodkov od mednarodne organizacije);
- zakon določa, da se za kratkoročne misije štejejo napotitve, ki trajajo praviloma 3 mesece. Po določilih trenutno veljavnega zakona kratkoročne misije trajajo največ 30 dni, vendar se je v praksi pokazalo, da nekatera opazovanja volitev, ki so značilen primer kratkoročnih napotitev, trajajo tudi dlje, zato novi zakon predvideva, da se za kratkoročno šteje vsaka napotitev, ki praviloma ne traja več kot 3 mesece;
- napotena oseba iz javnega sektorja med udeležbo v kratkoročni misiji ostane v delovnem razmerju ali opravlja funkcijo pri istem delodajalcu kakor pred napotitvijo, pri čemer novi zakon izrecno določa, da se napotitev šteje za službeno pot ter da je napotena oseba upravičena do povračila stroškov na službeni poti razen tistih, ki jih krije mednarodna organizacija;
- natančneje so urejene evidence; posamezni organ ima tudi možnost, da vodi evidenco o usposobljenih kandidatih za napotitev (t. i. roster).

b) Način reševanja:

Predlagani zakon ureja možnost napotitve kandidatov zunaj javnega sektorja, ne da bi jih bilo treba

zaposliti v javnem sektorju, kar tem kandidatom daje več možnosti za napotitev v mednarodne organizacije in misije.

Zakon predvideva tudi zmanjšanje razlik v skupnih prejemkih, ki jih napotene osebe prejemajo od delodajalca v RS in od mednarodne organizacije, tako da za podobno delo prejmejo podobno plačilo ter da ne bo več velikega razkoraka v skupnih prejemkih, do kakršnega je v praksi prihajalo do zdaj.

Z zakonom se bodo uredili tudi drugi problemi, ki so se pokazali v praksi in ki so navedeni v zgornjih točkah.

Delo medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije bo še naprej urejeno s poslovnikom. Po uveljavitvi novega zakona je predviden sprejem novega poslovnika, do njegovega sprejetja pa se bo uporabljal trenutno veljavni poslovnik.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom (veljavno zakonodajo).

č) Usklajenost predloga zakona:

- s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi,
/
- s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj),
/
- s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti).
/

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- Predlog zakona nima negativnih finančnih posledic na državni proračun in druga javna finančna sredstva.
- Mogoče so pozitivne finančne posledice. Zaradi določbe, katere namen je prispevati k manjšim razlikam med prejemki napotenih oseb (z znižanjem plačila v RS v primeru višjih prejemkov od mednarodne organizacije), je za enako število napotenih oseb predviden nižji strošek za proračun RS.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v državnem proračunu ni potrebno zagotoviti dodatnih proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

- prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

- prikaz ureditve v pravnem redu EU
- prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU

Države članice EU sistemsko različno urejajo napotitev osebja v mednarodne civilne misije, bodisi zakonsko bodisi z doktrinarnimi in drugimi dokumenti. Ne glede na različna formalna izhodišča so skupne značilnosti vodilna vloga ministrstev, pristojnih za zunanje zadeve, medresorsko usklajevanje in sodelovanje, vpetost instrumenta napotitev v civilne misije v širši sklop zunanjih in razvojnih politik, različne formalne in tehnične rešitve za zagotavljanje odzivnosti sistema in drugo. Ena od ključnih razlik je način izvajanja, saj so nekatere države vodenje kadrovskih postopkov, usposabljanje, samo napotitev, z delovnopravnimi razmerji in plačili vred, vodenje seznamov, podporo pri vrnitvi po koncu civilne misije in drugo pogodbeno prenesle na zunanje izvajalce. V drugih državah pa neposredno izvajanje poteka prek ministrstev, pristojnih za zunanje, notranje ali razvojne zadeve. Velik je tudi razpon delovnopravnih in statusnih rešitev napotenih oseb; tako skandinavske države, Nemčija in druge napotenim zagotavljajo ustrezno pravno varnost in različne finančne in druge stimulacije, nekatere druge države članice EU pa svojemu napotenemu osebju ne omogočajo praktično ničesar. Tudi financiranje napotitev in povezanih dejavnosti je urejeno različno, od centraliziranih rešitev, pri katerih stroške običajno krije ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pa do modela, po katerem vsako ministrstvo ali agencija krije stroške posebej.

Po sistemskih rešitvah, izvajanju, celovitem pristopu in učinkovitosti, ne glede na formalna izhodišča, velja za najboljšega t. i. skandinavski model, ki so ga povzele tudi nekatere druge države članice EU, npr. Nemčija. EU pri razvoju zmogljivosti za civilne misije spodbuja sistematičen pristop, ki naj bi temeljil na vzpostavitvi ustreznih formalnih okvirov, namenskih virov financiranja, vodenja nacionalnih seznamov napotenih oseb in ustreznega usposabljanja.

Predlagani zakon ni neposredno povezan s pravnim redom EU. Za osebe, ki so napotene v institucije EU, veljata Sklep Komisije z dne 12. 11. 2008 o določitvi pravil za napotene nacionalne strokovnjake in nacionalne strokovnjake na poklicnem usposabljanju v službah Komisije ter Sklep visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 4. 2. 2014, ki je bil noveliran 16.12.2014, o pravilih, ki se uporabljajo za nacionalne strokovnjake, napotene v Evropsko službo za zunanje delovanje, svoja pravila pa imajo tudi agencije EU (npr. EMSA, EDA ipd).

PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH – ZNOMCMO-1

Finska

Na Finskem ureja napotitev oseb Zakon o sodelovanju civilnih oseb pri kriznem upravljanju, ki je bil sprejet leta 2004 in je začel veljati 1. januarja 2005. Zakon zajema sodelovanje civilnih oseb v civilnih misijah kriznega upravljanja (napotene osebe), usposabljanje, pravice in obveznosti napotenih oseb ter nekatere oblike sodelovanja pri humanitarni pomoči. Pristojnost za izvajanje zakona je razdeljena med ministrstvom za zunanje zadeve in ministrstvom za notranje zadeve. Na začetku leta 2019 je bil zakon dopolnjen. Najpomembnejša novost je, da so v postopek vpeljali Finski center za krizno upravljanje, agencijo pod okriljem ministrstva za notranje zadeve. Po novem je za rekrutacijo, usposabljanje in logistično podporo pristojen center, vloga ministrstva za zunanje zadeve se je bistveno zmanjšala. Ministrstvo za zunanje zadeve sodeluje kot delodajalec samo še v nekaterih primerih, npr. ko tako ureditev pričakuje mednarodna organizacija, v katero je oseba napotena.

Napotene osebe sklenejo delovno razmerje za določen čas z notranjim ali v nekaterih primerih z zunanjim ministrstvom. Zanje velja zakon o javnih uslužbencih, če Zakon o sodelovanju civilnih oseb pri kriznem upravljanju ne določa drugačne ureditve (npr. predpisana starost za upokojitev).

Plača se določi na podlagi plačnih razredov, ki temeljijo na pogojih za zaposlitev. Napotene osebe imajo pravico do povračila stroškov, povezanih z napotitvijo (dnevnice, potni stroški ipd.), če teh ne krije mednarodna organizacija. Hkrati imajo pravico do letnega dopusta in neplačane odsotnosti z dela ter pravico do vrnitve na ustrezno delovno mesto po poteku napotitve. Med napotitvijo jim prejšnje delovno razmerje miruje. Z zakonskim dopolnilom so naslovili nekatera vprašanja kot npr., kako nasloviti primere, ko mora izvedenec predčasno prekiniti pogodbo. Nov element so tudi člani, ki predvidevajo dodatke oz. nadomestila za družinske člane in namestitve za osebe, ki so napotene v mednarodne operacije. Zakon določa tudi oblikovanje registra strokovnjakov, ki ga vodi ministrstvo za notranje zadeve.

Nemčija

Napotitve oseb v misije ali mednarodne organizacije ureja Zakon o pravilih sekundiranja v okviru ukrepanja za civilno preprečevanje kriz, ki je bil sprejet leta 2017. Dodatno ima Nemčija od leta 2015 sprejete Smernice za napotitve zveznih uslužbencev v javne meddržavne ali naddržavne ustanove, v uprave ali javne ustanove držav članic Evropske unije ali za opravljanje nalog mednarodnega razvojnega sodelovanja.

Vodenje politik in operativnih dejavnosti je v pristojnosti ministrstva za zunanje zadeve. Neposredno politiko in operativne dejavnosti določa koordinacijska služba ministrstva za zunanje zadeve, ki skrbi za usklajevanje znotraj ministrstva in na medresorski ravni. Napotene najvišje državne uradnike imenuje skupina državnih sekretarjev pod vodstvom vodje kabineta predsednika vlade.

Za operativno izvajanje, skupaj z usposabljanjem, samo napotitvijo in analitično podporo, skrbi Center za mednarodne mirovne operacije (ZIF), ki ga je 2002 ustanovila zvezna vlada in je neprofitni pravni subjekt z omejeno odgovornostjo. Njegove glavne naloge so izobraževanje in usposabljanje, kadrovanje, napotitev, vodenje seznamov in pomoč nemškim civilnim osebam v mirovni operacijah in volilnih opazovalnih misijah ter priprava analiz s tega področja. Oseba mora za uvrstitev na seznam izpolnjevati splošne in posebne pogoje, ki jih opredelijo mednarodne organizacije, biti mora državljan Nemčije, psihofizično sposoben in drugo. Center za mednarodne mirovne operacije upravlja nadzorni odbor, ki ga sestavljajo ministri ali državni sekretarji z ministrstva za zunanje zadeve, ministrstva za obrambo, ministrstva za notranje zadeve, ministrstva za gospodarstvo in razvoj ter štirje predstavniki nemškega zveznega parlamenta. Imajo tudi svetovni odbor, ki ga sestavlja 15 članov. Njegovo delovanje se financira iz državnega proračuna prek ministrstva za zunanje zadeve.

Napotena oseba z ministrstvom za zunanje zadeve ne sklene pogodbe o zaposlitvi, temveč pogodbo, s katero se pogodbeni stranki dogovorita o mesečni plači in dnevnicah, medtem, ko zdravstveno, socialno in pokojninsko zavarovanje kandidat krije sam. V dogovoru z mednarodno organizacijo napotena oseba pridobi pravico do letnega dopusta, posebne dodatke za nevarnost, povračilo stroškov potovanja, nastanitve, prehrane ipd. Višina mesečne plače se razlikuje odvisno od države, delovne dobe in naziva delovnega mesta napotitve.

Danska

Danska napotitev v civilne misije kriznega upravljanja nima urejenih s predpisi, temveč z različnimi doktrinarnimi dokumenti, kot so Razvoj zmogljivosti za civilno krizno upravljanje, Strategija razvojne pomoči in Strategija podpore pri razvoju civilne družbe.

Pristojnost za napotitve civilistov je razdeljena med zunanje in pravosodno ministrstvo. Na operativni ravni je za izvajanje napotitev pristojen Odzivni center za mir in stabilizacijo je del ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Odzivni center za mir in stabilizacijo je bil ustanovljen

leta 2012 in je v tej vlogi zamenjal Mednarodni humanitarni servis, ki je do takrat vodil kadrovske in izbirne postopke, seznam strokovnjakov, zagotavljal osnovno tridnevno usposabljanje pred prvo napotitvijo, podporo ob vrnitvi in drugo. Del teh nalog, vezanih predvsem na izbirne postopke in usposabljanje kandidatov, izvaja zunanji izvajalec. Odzivni center za mir in stabilizacijo sodeluje z vsemi političnimi sektorji na ministrstvu za zunanje zadeve, s policijo, obrambnim ministrstvom, civilno zaščito in z danskimi nevladnimi organizacijami. Napotitev policistov je do neke mere ločena od napotitve drugega osebja in sodi pod pristojnost ministrstva za pravosodje, Policija tudi sama izbira in usposablja svoje napotene izvedence ter krije na to vezane stroške iz svojega proračuna. Za napotitve je v danskem proračunu določena posebna postavka, ki spada pod proračun ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, v višini 30 milijonov DKK (4 milijone EUR) na leto. Zunanje ministrstvo in ministrstvo za pravosodje, s podporo Odzivnega centra za mir in stabilizacijo in policije vsake tri leta poskrbijo za posodobitev ciljev mednarodnih napotitev.

Za uvrstitev na seznam usposobljenih kandidatov mora kandidat izpolnjevati splošne in posebne pogoje, ki jih opredelijo mednarodne organizacije, biti psihofizično sposoben in opraviti ustni pogovor. Oseba je dolžna vsakih šest mesecev posodobiti dane podatke.

Oseba med napotitvijo prejema od ministrstva za zunanje zadeve plačo, povračilo stroškov potovanja in nadomestilo za bivanje v tujini, kadar misije ne trajajo dlje od šest mesecev. Višina plače je odvisna od kvalifikacije napotene osebe. Mesečno nadomestilo znaša 2000 EUR in je namenjeno za nadomestilo za ločeno življenje in nevarnost. Po šestih mesecih so napotene osebe, v skladu z dansko zakonodajo, oproščene plačila davkov in jim ostane celotna neobdavčena plača. Ministrstvo za zunanje zadeve osebi plačuje polno pokojninsko in zdravstveno zavarovanje. Za kakršno koli trajno poškodbo, ki nastane med napotitvijo, mora ministrstvo za zunanje zadeve izplačati ustrezno nadomestilo v skladu z dansko delovno zakonodajo. Kadar napotena oseba med napotitvijo nastopi neplačani dopust, ministrstvo prevzame od njenega delodajalca vse obveznosti glede plačila in zavarovanja. Po potrebi dansko ministrstvo za zunanje zadeve oskrbi osebe tudi z dodatno opremo za opravljanje nalog v misiji.

Švedska

Švedska nima posebne zakonodaje o napotitvah v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije. Te so sistemsko urejene z Nacionalno strategijo za civilno krizno upravljanje, ki jo posodablja vsakih pet let.

Švedsko sodelovanje v mednarodnih civilnih misijah se izvaja preko šestih agencij. Prioritete so določene s strategijo, vsako leto se vsebinsko ustrezno dopolnijo ob določitvi proračunskih sredstev. V letu 2019 je švedski proračun za napotitve v civilne misije EU, OZN in OVSE znašal 388 milijonov SEK (36 milijonov EUR).

Z izbranim kandidatom sklenejo pogodbo o napotitvi. Švedska krije stroške plače, potnih stroškov in zavarovanja. Država namenja veliko pozornost stalnemu izobraževanju in usposabljanju za napotitve na nacionalni ravni in se vključuje tudi v programe usposabljanj na mednarodni ravni, zlasti v organizaciji EU in OVSE. Značilnost švedskega pristopa je tudi spodbujanje sodelovanja žensk v mednarodnih civilnih misijah.

Estonija

Estonija je zakon o sodelovanju v mednarodnih civilnih misijah sprejela leta 2011. Zakon sistemsko ureja odločanje, izvedbo, financiranje in statusna vprašanja napotenega osebja.

Skladno z zakonom sta priprava in napotitev osebja v mednarodne civilne misije v pristojnosti

ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Pobudo za sodelovanje lahko dajo ministrstvo za zunanje zadeve ali druga pristojna ministrstva. Odločitev sprejme ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Pri tem usklajuje delo in sodeluje z drugimi ministrstvi in agencijami. Ministrstvo za zunanje zadeve je pristojno tudi za financiranje napotitev, razen ko ni določeno drugače. Usposabljanje izvaja estonska akademija za javno upravo. Zakon omogoča tudi napotitev oseb zunaj javne uprave.

Statusna vprašanja napotenih oseb so urejena s tem zakonom, pri čemer se smiselno uporabljajo tudi določbe drugih zakonov s področja delovnopравnih razmerij. Zakon določa tudi druge pravice in obveznosti napotenih oseb, od obveznosti poročanja, plače (osnova je šestmesečno povprečje pred napotitvijo, upoštevajo se tudi dodatne okoliščine zahtevnosti dela, nevarnosti idr.), dopusta, kritja preostalih stroškov napotitve in drugo. Zakon opredeljuje tudi obveznosti države v primeru smrti, težke poškodbe ali drugih posledic.

Načrti sodelovanja Estonije v civilnih misijah, skupne smernice za nadaljnje korake in strategije, ki se nanašajo na posebne operacije in finančne ukrepe se sprejemajo z Akcijskim načrtom za sodelovanje v mednarodnih civilnih misijah, trenutno za obdobje 2016-2020.

– izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv.

Izjava o skladnosti (pdf. format) – izvoz iz baze RPS

Korelacijska tabela (pdf. format) – izvoz iz baze RPS

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- razlogi za uvedbo novega postopka ali administrativnih bremen in javni interes, ki naj bi se s tem dosegel:
zaradi težav v praksi se uvaja nov postopek izbire kandidatov s potrditvijo kandidature kandidatov, ki se prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije, kadar takšno potrditev zahteva mednarodna organizacija (npr. OVSE). Razlog za uvedbo tega postopka so težave v praksi, saj npr. OVSE, preden kandidata uvrsti v postopek izbire, zahteva potrditev države članice. Zakon, ki ureja napotitve, tega postopka doslej ni predvideval, kar je povzročalo težave v praksi. Ta postopek ne predvideva novih administrativnih bremen. Uvaja se tudi možnost napotitve na podlagi dogovora državnega organa, če obstaja za napotitev javnih uslužbencev v posamezno mednarodno organizacijo zunanjepolitični interes državnega organa, mednarodna organizacija sama pa ni pozvala ali povabila k napotitvi ali ni objavila razpisa. Ta postopek ne predvideva novih administrativnih bremen.
- ukinitve postopka ali odprava administrativnih bremen:
predlog zakona ne predvideva več predložitve kopije dokazila o državljanstvu, temveč zadošča izjava o državljanstvu, saj je mogoče državljanstvo preveriti v uradnih evidencah.
- spoštovanje načela »vse na enem mestu« ter organ in kraj opravljanja dejavnosti oziroma izpolnjevanja obveznosti:

/

- podatki oziroma dokumenti, ki so potrebni za izvedbo postopka in jih bo organ pridobil po uradni dolžnosti, ter način njihovega pridobivanja:
/

Ustanovitev novih organov, reorganizacija ali ukinitve obstoječih organov, ki so predvideni za izvajanje napotitev, so še naprej medresorska komisija in izbirne komisije. Medresorska komisija je stalno medresorsko vladno delovno telo, ki skrbi za izvajanje napotitev državljanov Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije in prispeva k oblikovanju politike napotitev. Izbirne komisije izvajajo postopke izbire kandidatov za napotitev v misijo ali mednarodno organizacijo.

Predlog zakona spreminja sestavo teh organov, in sicer tako, da ni več določeno število članov komisij in se njihova sestava določi glede na potrebe v praksi. Ker se v mednarodne organizacije napotujejo predstavniki različnih državnih in drugih organov in se poleg tega napotitve izvajajo na različnih delovnih področjih organov, številčna omejitev, ki je bila določena v prejšnjem zakonu, ni omogočala povsem ustrezne sestave komisij.

- ali bodo zaradi izvajanja postopkov in dejavnosti potrebne nove zaposlitve, ali so izvajalci primerno usposobljeni, ali bodo potrebna dodatno usposabljanje ter finančna in materialna sredstva:
za izvajanje zakona ne bodo potrebni nove zaposlitve, dodatna usposabljanja ali finančna ali materialna sredstva.
- ali se bodo zaradi ukinitve postopkov in dejavnosti zmanjšala število zaposlenih ter finančna in materialna sredstva:
ob domnevi, da bo število napotenih oseb enako, se bo zmanjšal obseg potrebnih finančnih sredstev za napotitve, saj se v nekaterih primerih znižuje višina prejemkov, ki jih napotenemu javnemu uslužbencu ali funkcionarju zagotavlja delodajalec.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- dokumentacija, ki jo mora stranka predložiti, povečanje ali zmanjšanje obsega dokumentacije z navedbo razlogov:
kandidat za napotitev mora za prijavo navesti naslednje podatke ali predložiti dokumente: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, izjavo o državljanstvu Republike Slovenije, izjavo, da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev, izjavo, da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, izjavo, da za preverjanje pogojev za napotitev dovoljuje organu pridobitev zgoraj navedenih podatkov iz uradnih evidenc, in če je kandidat zaposlen v javnem sektorju, tudi soglasje predstojnika organa. Poleg tega mora navesti podatke in predložiti dokumente, ki jih zahteva mednarodna organizacija (npr. dokazila o znanju tujih jezikov). Na novo se določa, da mora kandidat priložiti tudi izjavo, da v primeru preteklih napotitev ni bil razrešen dolžnosti ali opravljanja nalog iz krivdnih razlogov, kar je namenjeno temu, da se prepreči predlaganje kandidatov za napotitev, ki so se v preteklosti izkazali kot neprimerni.
- stroški, ki jih bo imela stranka, ali razbremenitev stranke:
kandidati s postopkom napotitve nimajo stroškov.
- čas, v katerem bo stranka lahko uredila zadevo:
trajanje izbirnega postopka je odvisno od roka, ki ga za prijavo in izbiro določi mednarodna organizacija.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

- kakovost zraka: /
- cilje upravljanja voda: /

- kakovost ali vire prsti: /
- podnebne spremembe: /
- biotsko raznovrstnost, varovana in zavarovana območja: /
- nastajanje odpadkov in ravnanje z njimi: /
- verjetnost ali stopnjo tveganja za okolje: /
- aktivnosti podjetij v zvezi z okoljem: /
- organizacijo dejavnosti v prostoru in rabo prostora: /
- prostorsko identiteto: /
- varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami:
 - preprečevanje nastanka oziroma zmanjšanje posledic naravnih in drugih nesreč: /
 - zaščita, reševanje in pomoč ob nesreči: /

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

- poslovne stroške in poslovanje: /
- premoženjske pravice: /
- inovacije in raziskave: /
- potrošnike in gospodinjstva: /
- določene regije in sektorje: /
- druge države in mednarodne odnose: /
- makroekonomsko okolje: /
- mala in srednja podjetja:
 - število podjetij in njihova velikost: /
 - število podjetij in delovnih mest, na katera se nanaša predlagani predpis: /
 - pomen različnih kategorij malih in srednjih podjetij v panogah: /
 - povezanost z drugimi panogami in mogoči vplivi na podizvajalce: /
- konkurenčnost podjetij:
 - omejevanje dostopa na trg dobaviteljem: /
 - omejevanje konkurenčnosti dobaviteljev: /
 - zmanjševanje spodbud dobaviteljem za učinkovito konkurenčnost: /

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

- zaposlenost in trg dela:

napotene osebe sicer niso zaposlene v mednarodni organizaciji ali misiji (ne gre za zaposlitev, temveč napotitev), vendar v njej opravljajo delo in prejemajo določene prejemke od mednarodne organizacije. Predlog zakona, po katerem je mogoča tudi napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, brez poprejšnje obveznosti, da bi jih državni organ zaposlil v Republiki Sloveniji, tem osebam povečuje možnost za napotitev ter s tem za opravljanje dela v mednarodnih organizacijah in misijah. Predlog zakona v 24. členu določa, da državni ali drug organ za čas napotitve javnega uslužbenca v misijo ali mednarodno organizacijo lahko sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas z drugo osebo.
- standarde in pravice v zvezi s kakovostjo dela: /
- socialno vključenost in zaščito določenih skupin: /
- pravice iz starševskega varstva in družinskih prejemkov ter družinska razmerja: /
- enakost spolov:

predlog zakona izrecno določa, da se pri izbiri upošteva tudi načelo enakosti spolov. Krepitev enakosti spolov je tudi izrecno opredeljena kot ena od nalog mednarodnih civilnih misij, v katere se izvajajo napotitve na podlagi tega zakona.
- enako obravnavo družbenih skupin glede na različne osebne okoliščine (nediskriminacija):

predlog zakona izrecno določa, da se pri izbiri upošteva tudi načelo enakosti spolov, ki vključuje tudi nediskriminacijo v izbirnem postopku. Spodbujanje strpnosti in nediskriminacije na podlagi osebnih okoliščin je tudi izrecno določena kot ena od nalog mednarodnih civilnih misij, v katere se napotujejo osebe na podlagi tega zakona.
- sodno varstvo in učinkovito sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin: /

- upravljanje, udeležbo, dobro asimilacijo, dostop do sodišč, medije in etiko: /
- javno zdravje: /
- zdravstveno varstvo: /

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

- nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, /
- razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna, /
- razvojne dokumente EU in mednarodnih organizacij. /

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Zakon je objavljen na spletnem portalu e-demokracija in na spletni strani Ministrstva za zunanje zadeve.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

– /

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

- osebno ime zunanjega strokovnjaka ali firma in naslov pravne osebe, ki je sodelovala pri pripravi zakona: /

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je predpis objavljen:
<https://e-uprava.gov.si/e-uprava/edemokracija.euprava>

Predlog zakona je bil javno objavljen dne 21. 3. 2014 in 31. 5. 2015, vsakič več kot 30 dni, na spletnih straneh e-demokracije in Ministrstva za zunanje zadeve. Predlagatelj zakona, upoštevajoč vsebino predloga zakona, ni izvedel javne predstavitve oziroma obravnave. V času objave predloga zakona na spletnih straneh predlagatelj ni prejel vsebinskih odzivov na osnutek predlaganega zakona. Zaradi naknadnih sprememb osnutka zakona, ki so nastale predvsem zaradi spremenjene zakonodaje s področja pravosodnih organov, ki pa ne vplivajo na pravice ali obveznosti državljanov, je Ministrstvo za zunanje zadeve ažurirani osnutek besedila predloga ponovno objavilo na spletnih straneh e-demokracije v času novega medresorskega usklajevanja (junij 2021) z rokom za pripombe 14 dni.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Anže LOGAR, minister
- Gašper DOVŽAN, državni sekretar
- dr. Stanislav RAŠČAN, državni sekretar
- Igor JUKIČ, v. d. generalnega direktorja Direktorata za multilateralo in razvojno sodelovanje
- Jožef DROFENIK, generalni sekretar
- Primož KOŠTRICA, namestnik generalnega sekretarja
- Eva TOMIČ, vodja Sektorja za mednarodne organizacije
- mag. Gregor PELICON, vodja Službe za pravne zadeve in javna naročila.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM
POSTOPKU**

/

VI. PRILOGE

– /

ZAKON O NAPOTITVI OSEB V MEDNARODNE CIVILNE MISIJE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE – predlog

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja postopek izbire in napotitev državljanov in državljanek (v nadaljnjem besedilu: državljani) Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, vključno z izvedbenimi organizacijskimi oblikami, ki jih za izvajanje svojih ciljev in poslanstva ustanovijo ali njihovo delovanje podpirajo mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije, kamor jih na podlagi povabila ali razpisa mednarodne organizacije ali na podlagi dogovora z mednarodno organizacijo za opravljanje dela za določen čas napoti državni ali drug organ, ter njihove pravice in obveznosti v zvezi z napotitvijo.

(2) Izbira in napotitev vojaških in civilnih oseb v operacije za umiritev kriznih razmer in operacije v podporo miru na podlagi mednarodnih pogodb, katerih pogodbenica je Republika Slovenija (mednarodne operacije in misije na obrambnem področju), v mednarodne organizacije z obrambnega področja ali na opravljanje obrambnih nalog v skladu z zakonom o obrambi, za pomoč drugim državam ob naravnih in drugih nesrečah ter za izvajanje zaščite, reševanja in pomoči, predlaganje, izvolitev ali imenovanje sodnikov v skladu z zakonom o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč in dodelitev državnih tožilcev v Eurojust v skladu z zakonom o državnem tožilstvu, ter kratkoročne napotitve v agencijo Frontex, namenjene operativni podpori, niso predmet tega zakona.

2. člen (namen napotitve)

(1) Državni ali drug organ z napotitvijo osebe v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo prispeva k uresničevanju namena in ciljev mednarodnih organizacij, katerih članica ali sodelujoča država je Republika Slovenija.

(2) Državni ali drug organ napoti osebo v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo na podlagi zunanje-političnih, varnostnih ali gospodarskih interesov Republike Slovenije. Napotitev se izvede na podlagi razpisa, poziva ali povabila mednarodne organizacije ali na podlagi zunanje-političnega interesa Republike Slovenije po dogovoru z mednarodno organizacijo.

(3) Dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, usmerja in usklajuje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Organ, v katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge napotene osebe v misijo ali mednarodno organizacijo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zunanje zadeve, pri zastopanju interesov Republike Slovenije kot članice mednarodnih organizacij usklajuje podporo in zagotavlja pomoč kandidatom in kandidatkam (v nadaljnjem besedilu: kandidat), ki se prijavijo na razpis.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »napotena oseba« je oseba, ki jo državni ali drug organ za določen čas napoti v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo, ali oseba, katere kandidaturo za mesto v misiji ali mednarodni organizaciji potrdi Republika Slovenija. Napotene osebe po tem zakonu so lahko javni uslužbenci in javne uslužbenke (v nadaljnjem besedilu: javni uslužbenci), pravosodni funkcionarji in pravosodne funkcionarke (v nadaljevanju besedila: pravosodni funkcionarji) ali osebe, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Oseba, ki jo je neposredno izbrala mednarodna civilna misija ali mednarodna organizacija in je z njo v delovnem razmerju, ne velja za napoteno osebo v smislu določb tega zakona;
2. »državni organ« je organ državne uprave in drug državni organ; organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota; drug državni organ je državni zbor, državni svet, ustavno sodišče, računsko sodišče, varuh človekovih pravic, sodišče, državno tožilstvo in državno odvetništvo ali drug državni organ, ki ni organ državne uprave;
3. »drug organ« je oseba javnega prava, ki sodi v javni sektor po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev;
4. »mednarodne organizacije«, v katere so napotene osebe v skladu s tem zakonom, so zlasti: Organizacija združenih narodov, njene specializirane agencije in programi ter skladi, Evropska unija ter njene institucije, drugi organi, uradi ali agencije, Organizacija Severnoatlantske pogodbe, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi, mednarodne regionalne povezave, Svet Evrope in druge meddržavne povezave;
5. »mednarodna civilna misija« (v nadaljnjem besedilu: misija) je dejavnost, ki jo organizira mednarodna organizacija ali mednarodna regionalna povezava za pomoč ciljnim državam ali ozemljem pod upravo mednarodne skupnosti pri zagotavljanju stabilnosti in vzpostavljanju demokratičnih institucij ob upoštevanju mednarodnih standardov, ali dejavnost, ki zagotavlja mednarodno pomoč ogroženemu civilnemu prebivalstvu; v tem okviru je možna napotitev tudi v obliki sodelovanja pri projektu, ki ga financira mednarodna organizacija ali mednarodna regionalna povezava;
6. "izvedbene organizacijske oblike, ki jih za izvajanje svojih ciljev in poslanstva ustanovijo ali njihovo delovanje podpirajo misije ali mednarodne organizacije" so pravne osebe, ki delujejo na podlagi ustanovitvenega akta misije ali mednarodne organizacije, ter različne državne institucije, katerih delovanje poteka pod okriljem misije ali mednarodne organizacije, kot so npr. Posebno sodišče za Kosovo in Urad posebnega tožilstva Kosova;
7. »pristojni organ« je organ iz 2. ali 3. točke tega člena, na katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge osebe, napotene v misijo ali mednarodno organizacijo;
8. »dogovor o napotitvi« je civilnopravna pogodba, ki jo sklene pristojni organ z izbranim kandidatom, ki ni zaposlen v javnem sektorju, ali s kandidatom, ki ni dobil soglasja svojega predstojnika za napotitev;
9. »sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja« je sporazum, ki ga za namen napotitve v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo sklene izbrani kandidat, ki je pravosodni funkcionar, s predstojnikom pravosodnega organa, v katerem kandidat opravlja funkcijo.
10. »soglasje predstojnika organa« je soglasje, ki ga izda predstojnik organa ali poslovodni organ osebe javnega prava, v kateri je kandidat zaposlen. Če je kandidat predstojnik organa, soglasje izda njegov neposredno nadrejeni. Če je kandidat član poslovodnega organa osebe javnega prava v javnem zavodu, javni agenciji ali javnem skladu, soglasje izda ustanovitelj.

4. člen (naloge misije)

Naloge misije so zlasti pomoč pri:

1. zagotavljanju javnega reda in varnosti, zatiranju kriminalitete ter reformi varnostnega sektorja,
2. pripravi ukrepov za vzpostavitev zaupanja in varnosti,
3. krepitev odpornosti proti hibridnim in kibernetiskim grožnjam,
4. krejitvi načel pravne države, tudi pri vzpostavljanju ali krejitvi zakonitega delovanja sodišč, tožilstev in državnega odvetništva,
5. pomoč pri pripravi predloga zakonodaje z določenega pravnega področja ali predloga njenih sprememb,
6. pripravi in spremljanju demokratičnosti postopka volitev,
7. spodbujanju strpnosti in nediskriminacije na podlagi osebnih okoliščin,
8. urejanju zaščite narodnih, etničnih, verskih in drugih manjšin ali skupnosti,
9. krejitvi enakosti spolov,
10. vračanju beguncev in razseljenih oseb ter zagotavljanju ustrezne humanitarne pomoči,
11. demokratizaciji in vzpostavljanju demokratičnih institucij ter krejitvi civilne družbe,
12. spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
13. vzpostavitvi in krejitvi svobode medijev,
14. izobraževanju in usposabljanju javnih uslužbencev,
15. spodbujanju razvoja izobraževalnega sistema,
16. spodbujanju gospodarskega razvoja,
17. upravljanju meja in boju proti terorizmu,
18. drugih dejavnostih pomoči, ki jih opredeljujejo mednarodne organizacije.

5. člen (medresorska komisija)

(1) Vlada Republike Slovenije na predlog ministra ali ministrice (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojnega za zunanje zadeve, imenuje medresorsko komisijo za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (v nadaljnjem besedilu: medresorska komisija), ki v skladu z zunanjepolitičnimi in drugimi interesi Republike Slovenije prispeva k oblikovanju politike napotitve oseb iz Republike Slovenije v misije in mednarodne organizacije ter skrbi za njeno izvajanje.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, predlaga predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in člane ali članice (v nadaljnjem besedilu: član) medresorske komisije ter njihove namestnike ali namestnice (v nadaljnjem besedilu: namestnik) na predlog državnih organov.

(3) Medresorsko komisijo sestavljajo predsednik kot predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve in najmanj štiri člani, v primeru njihove odsotnosti pa njihovi namestniki.

(4) Sestavo, delo in organizacijo medresorske komisije ureja poslovnik, ki ga sprejme medresorska komisija.

6. člen
(izbirne komisije)

- (1) Predsednik medresorske komisije imenuje stalne izbirne komisije za posamezna področja na predlog državnih organov, vsebinsko pristojnih za izvajanje dejavnosti iz 4. člena (v nadaljnjem besedilu: izbirna komisija). Predsednik medresorske komisije imenuje člane izbirne komisije izmed članov medresorske komisije.
- (2) Posamezno izbirno komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana, v primeru njihove odsotnosti pa njihovi namestniki. Predsednik izbirne komisije vodi njeno delo.
- (3) Predsednik izbirne komisije je predstavnik pristojnega organa.
- (4) Za člana izbirne komisije se določi tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.
- (5) V dvomu, katera izbirna komisija je pristojna za posamezno napotitev, odloči predsednik medresorske komisije.
- (6) Administrativno podporo delu izbirne komisije zagotavlja organ, katerega predstavnik je predsednik izbirne komisije.

7. člen
(usposabljanje kandidatov)

Državni ali drugi organi skrbijo za usposabljanje in pripravo kandidatov za napotitev v misije in mednarodne organizacije. Glede pravic in obveznosti javnih uslužbencev ali pravosodnih funkcionarjev v času njihove odsotnosti z dela zaradi usposabljanj ali priprav se smiselno uporabljajo določbe predpisov in kolektivnih pogodb, ki urejajo usposabljanje in izpopolnjevanje v interesu delodajalca.

8. člen
(poziv in pogoji za sodelovanje)

- (1) Izbira kandidatov za napotitev na opravljanje nalog v misiji ali mednarodni organizaciji se opravi na podlagi notranjega poziva v organu ali internega ali javnega poziva. Izbirna komisija odloči, ali se izvede notranji poziv v organu ali interni ali javni poziv. Pri tem upošteva predvsem razpoložljive vire glede na naloge misije ali mednarodne organizacije in razpisne pogoje ter rok za prijavo.
- (2) Če so izpolnjeni pogoji za notranji poziv v organu in če predsednik izbirne komisije oceni, da postopka, ob upoštevanju podatkov in pogojev, ki jih vsebuje 11. člen tega zakona, ni mogoče izvesti do roka, ki ga je misija ali mednarodna organizacija določila za posredovanje prijav, lahko izbirna komisija opravi izbor izmed oseb, katerih podatki se vodijo v evidenci usposobljenih oseb, na podlagi 33. člena tega zakona.
- (3) Kandidat mora izpolnjevati pogoje, ki jih določi misija ali mednarodna organizacija.
- (4) Kandidat mora poleg splošnih pogojev za zaposlitev po zakonu, ki ureja delovna razmerja, izpolnjevati tudi naslednje splošne pogoje:

1. državljanstvo Republike Slovenije,

2. da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivga dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev;

3. da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja iz prejšnje alineje;

4. da v primeru preteklih napotitev v misijo ali mednarodno organizacijo ni bil razrešen dolžnosti ali opravljanja nalog iz krivdnih razlogov.

9. člen (notranji poziv v organu)

(1) Če iz povabila ali razpisa misije ali mednarodne organizacije o prostem mestu v misiji ali mednarodni organizaciji izhaja, da mora imeti kandidat določeno strokovno izobrazbo in usposobljenost za delo ali ustrezne izkušnje s področja, ki sodi na delovno področje enega organa, se izvede notranji poziv v tem organu. Poziv vsebuje podatke in pogoje, ki jih vsebuje javni poziv iz 11. člena tega zakona.

(2) Če se na notranji poziv o prostem mestu v misiji ali mednarodni organizaciji nihče ne prijavi ali če po oceni izbirne komisije med prijavljenimi ni primernega kandidata, izbirna komisija lahko razpiše interni ali javni poziv.

10. člen (interni poziv)

Interni poziv se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave in mora vsebovati vse podatke in pogoje iz 11. člena tega zakona.

11. člen (javni poziv)

(1) Javni poziv se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave lahko pa tudi na spletni strani pristojnega organa. Javni poziv mora obvezno vsebovati:

1. navedbo misije ali mednarodne organizacije, v okviru katere se opravljajo naloge,
2. navedbo države ali območja, kjer se opravljajo naloge,
3. podatke o razpisanem mestu in o zahtevanih pogojih za opravljanje nalog,
4. podatke o predvidenem času trajanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji,
5. podatke o dokazilih, ki jih zahteva misija ali mednarodna organizacija,
6. navedbo, da mora kandidat v prijavi navesti ali predložiti:
 - a) osebno ime,
 - b) naslov stalnega in začasnega prebivališča, ter elektronski naslov na katerem je dosegljiv za primere komuniciranja z izbirno komisijo
 - c) datum rojstva,
 - č) izjavo o državljanstvu Republike Slovenije,
 - d) življenjepis, podatke o izobrazbi in izkušnjah,
 - e) dokazila o izobrazbi in znanju tujih jezikov,
 - f) izjavo, da ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot šest mesecev,
 - g) izjavo, da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti,
 - h) izjavo, da v primeru preteklih napotitev v misijo ali mednarodno organizacijo ni bil razrešen

dolžnosti ali opravljanja nalog iz krivdnih razlogov,

- i) izjavo, da za preverjanje pogojev za napotitev dovoljuje organu pridobitev zgoraj navedenih podatkov iz uradnih evidenc, ter
- j) soglasje predstojnika organa, če je kandidat kot javni uslužbenec zaposlen v javnem sektorju ali, če je kandidat državni odvetnik;
- k) mnenje predstojnika organa, če je kandidat sodnik ali državni tožilec,
- l) izjavo, da sprejema pogoje napotitve, če je napotitev možna tudi na osnovi dogovora o napotitvi iz 16. člena tega zakona.

7. podatke o roku in naslovu za vlaganje prijav ter o roku za obveščanje o izbiri,

8. elektronski naslov ali telefonsko številko, na kateri je mogoče dobiti informacije o izvedbi javnega poziva,

9. druge pogoje, ki jih določi misija ali mednarodna organizacija, kot je vizija dela v misiji ali mednarodni organizaciji.

(2) Javni poziv vsebuje obvestilo o dostopu do spletne strani misije ali mednarodne organizacije, ki objavi razpis za napotitev oseb, če je misija ali mednarodna organizacija razpis javno objavila.

(3) Rok za oddajo prijav, ki se določi z javnim pozivom, ne sme biti krajši od petih delovnih dni, razen če to ne izhaja iz zahteve misije ali mednarodne organizacije.

12. člen (izbira kandidatov v Republiki Sloveniji)

(1) Izbirna komisija pregleda prijave in izloči kandidate, ki so poslali vlogo prepozno, ali iz prijave izhaja, da ne izpolnjujejo razpisnih pogojev. V primeru, da izbirna komisija ugotovi, da je prijava nepopolna, kandidatu na elektronski naslov pošlje poziv, naj prijavo dopolni v roku, ki ga določi, upošteva zahteve iz poziva misije ali mednarodne organizacije. Kandidate, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, izbirna komisija uvrsti v izbirni postopek.

(2) Izbirna komisija lahko s kandidati, ki so uvrščeni v izbirni postopek, opravi pogovor, na podlagi katerega dodatno ugotavlja njihovo primernost in usposobljenost.

(3) Izbirna komisija pri izbiri upošteva tudi načelo enakosti spolov.

(4) Izbirna komisija obvesti Sodni svet o prijavi kandidata, ki je sodnik, ali Državnožilski svet o prijavi kandidata, ki je tožilec. Sodni svet ali Državnožilski svet v roku, ki ga določi izbirna komisija, izda mnenje o kandidaturah. Pri oblikovanju mnenja se upoštevata strokovna usposobljenost kandidata in zagotavljanje nemotenega delovnega procesa v organu, v katerem kandidat opravlja funkcijo. Sodni svet ali Državnožilski svet lahko sprejme standarde strokovne usposobljenosti, pri čemer se upoštevata zlasti poznavanje strokovnega področja in pravne ureditve mednarodne organizacije ali države napotitve.

(5) Izbirna komisija izbere enega ali več kandidatov, ki so najbolj strokovno usposobljeni in primerni za opravljanje nalog v misiji ali mednarodni organizaciji. Pri tem upošteva predvsem delovne izkušnje in izkušnje iz dela v misijah ali mednarodnih organizacijah, stopnjo izobrazbe, znanje tujih jezikov in usposabljanja ter dodatna uporabna znanja. Izbirna komisija ne more izbrati kandidata, ki je sodnik ali državni tožilec, za katerega je Sodni ali Državnožilski svet izdal negativno mnenje. Izbirna komisija sprejme odločitev o izbiri enega ali več kandidatov. Če komisija pri odločitvi ni enotna, se eden ali več kandidatov izbere na podlagi večinskega mnenja komisije. Izbirna komisija se lahko odloči, da ne izbere nobenega od kandidatov. Izbirna komisija obrazloži svojo odločitev.

(6) Izbirna komisija najpozneje v petih delovnih dneh po opravljeni izbiri pošlje obvestilo o odločitvi komisije vsem prijavljenim kandidatom in ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve. Odločitev komisije o izbiri je dokončna.

13. člen
(izbira kandidatov v misiji ali mednarodni organizaciji)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, obvesti misijo ali mednarodno organizacijo o kandidatih, ki jih izbirna komisija predlaga za napotitev, in ji pošlje potrebno zbrano gradivo o kandidatih.

(2) Kadar misija ali mednarodna organizacija o izbiri ali ne izbiri obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, to o izbiri misije ali mednarodne organizacije obvesti pristojno izbirno komisijo, pristojni organ in njegovega delodajalca, če ta ni pristojni organ. Kadar misija ali mednarodna organizacija o izbiri neposredno obvesti izbranega kandidata, je ta dolžan o tem takoj obvestiti pristojni organ, svojega delodajalca, če ta ni pristojni organ, in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

14. člen
(postopek izbire kandidatov brez objave poziva in s potrditvijo kandidature)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko na predlog izbirne komisije potrdi kandidaturu državljanu Republike Slovenije, ki se prijavi neposredno na razpis misije ali mednarodne organizacije, če to zahteva misija ali mednarodna organizacija in če je to v interesu Republike Slovenije.

(2) Kandidati iz prejšnjega odstavka morajo pred potrditvijo kandidature ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, poslati razpis misije ali mednarodne organizacije, prijavo na razpis, soglasje delodajalca, če je kandidat javni uslužbenec, življenjepis in dokazila o tem, da izpolnjujejo pogoje za mesto, na katero se prijavljajo. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, o prijavi obvesti pristojno izbirno komisijo in ji pošlje dokumentacijo, ki jo je predložil kandidat. Praviloma pred potrditvijo kandidature kandidati opravijo pogovor z izbirno komisijo. Za odločitev o potrditvi kandidature se smiselno uporabljajo določbe četrtega, petega in šestega odstavka 12. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ mora kandidata že pred odločitvijo izbirne komisije o potrditvi kandidature, obvestiti o bistvenih elementih, pod katerimi se bo izvajala napotitev v misijo ali mednarodno organizacijo.

(4) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ustavi postopek potrditve kandidature, če s strani izbirne komisije prejme obvestilo, da kandidat ni podal izjave, da sprejema pogoje, pod katerimi bi se izvajala napotitev.

15. člen
(napotitev na podlagi dogovora državnega organa)

(1) Če obstaja za napotitev v posamezno misijo ali mednarodno organizacijo zunanje-politični, varnostni ali gospodarski interes državnega organa, misija ali mednarodna organizacija sama pa ni pozvala ali povabila k napotitvi ali ni objavila razpisa, se je pa državni organ z misijo ali mednarodno organizacijo dogovoril za napotitev, objavi pristojni državni organ notranji poziv oziroma, interni ali javni poziv.

(2) Izbiro najprimernejšega kandidata opravi posebna izbirna komisija pristojnega državnega organa, ki jo imenuje predstojnik ali druga oseba po njegovem pooblastilu. Za postopek izbire se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

16. člen

(aneks k pogodbi o zaposlitvi, sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja ali dogovor o napotitvi)

(1) Izbranemu kandidatu, se v najkrajšem možnem času po prejemu dokumenta, s katerim misija ali mednarodna organizacija potrjuje izbiro in pogoje dela, ponudi sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi, če je ta javni uslužbenec, ali sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja oziroma dogovora o napotitvi, če kandidat ni zaposlen v javnem sektorju. Če izbrani kandidat najpozneje v petih dneh po vročitvi osnutka aneksa k pogodbi o zaposlitvi, sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja oziroma dogovora o napotitvi tega ne podpiše, se šteje, da je napotitev zavrnil. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, o tem obvesti misijo ali mednarodno organizacijo.

(2) Dogovor o napotitvi z izbranim kandidatom, ki ni zaposlen za nedoločen čas v javnem sektorju, ali z javnim uslužbencem, ki ni dobil soglasja predstojnika, sklene organ, ki je vsebinsko pristojen za posamezno misijo ali mednarodno organizacijo. V dvomu, kateri organ je pristojen, odloči predsednik medresorske komisije. Predstojnik zavrne izdajo soglasja, če napotitev javnega uslužbenca ni v interesu organa. V primeru sklenitve dogovora o napotitvi kandidat ne prejema plače in drugih prejemkov iz 18. člena tega zakona.

(3) Izbrani kandidat, ki je v javnem sektorju zaposlen za nedoločen čas, sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi s predstojnikom organa, v katerem ima sklenjeno delovno razmerje.

(4) Aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja se sklene za čas trajanja misije ali dela v mednarodni organizaciji, vendar ne dlje kot za štiri leta. Po tem času je s soglasjem predstojnika ali s soglasjem Sodnega oziroma Državnotožilskega sveta za pravosodnega funkcionarja, mogoče skleniti nov aneks k pogodbi o zaposlitvi ali nov sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja, če misija ali delo v mednarodni organizaciji še vedno traja in če obstajata interes Republike Slovenije in misije ali mednarodne organizacije za podaljšanje napotitve. Napotitev javnega uslužbenca na podlagi aneksa k pogodbi o zaposlitvi ali pravosodnega funkcionarja na podlagi sporazuma lahko skupno traja največ osem let.

(5) V primeru podaljšanja napotitve mora organ, ki napotuje, za potrebe vodenja centralne evidence napotenih oseb o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ki o podaljšanju obvesti tudi pristojno izbirno komisijo.

17. člen

(vsebina aneksa k pogodbi o zaposlitvi, sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja in dogovora o napotitvi)

(1) Aneks k pogodbi o zaposlitvi, sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja in dogovor o napotitvi morajo obvezno vsebovati navedbe o:

- pogodbenih strankah;
- predvidenem času opravljanja nalog v misiji ali mednarodni organizaciji (datum nastopa in zaključka dela);
- državi ali območju opravljanja dela;
- nazivu ali mestu oziroma področju, na katerem bo napotena oseba opravljala naloge v misiji ali mednarodni organizaciji;
- zavezancu za izplačilo prejemkov;
- poročanju in drugih obveznostih napotene osebe;
- obveznih usposabljanjih ali pripravah v skladu z internimi pravili misije ali mednarodne organizacije.

(2) Aneks k pogodbi o zaposlitvi in sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja morata vsebovati tudi navedbe o:

- delovnem času v skladu z internimi pravili misije ali mednarodne organizacije;
- letnem dopustu in načinu njegove izrabe v skladu z internimi pravili misije ali mednarodne organizacije;
- praznikih in dela prostih dnevih v skladu z internimi pravili misije ali mednarodne organizacije;
- elementih za določitev plače ali nadomestila plače in o prejemkih, ki jih zagotavlja misija ali mednarodna organizacija;
- pogojih za sklenitev dodatnega nezgodnega zavarovanja za čas dela v misiji ali mednarodni organizaciji ter za zavarovanje za škodne primere visokega rizika in medicinsko pomoč na potovanjih v tujino, če misija ali mednarodna organizacija to zahteva;
- predčasem prenehanju napotitve zaradi odpovedi misije ali mednarodne organizacije ali pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami, vendar ne prej kot po treh mesecih od začetka napotitve, razen če tega ne zahteva misija ali mednarodna organizacija ali če misija ali mednarodna organizacija preneha obstajati;
- vrnitvi na ustrezno delovno mesto ali funkcijo po prenehanju napotitve.

(3) Aneks k pogodbi o zaposlitvi, sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja ali dogovor o napotitvi se glede podatkov iz 4. in 7. alineje prvega odstavka ter 2., 3. in 5. alineje drugega odstavka tega člena lahko neposredno sklicuje na dokument ki ga kandidat prejme s strani misije ali mednarodne organizacije glede napotitve, ali na interna pravila misije ali mednarodne organizacije, v okviru katere se opravljajo naloge.

(4) Aneks k pogodbi o zaposlitvi, sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja in dogovor o napotitvi lahko vsebujejo tudi druge podatke, ki vplivajo na pravice in obveznosti napotene osebe med opravljanjem nalog v okviru posamezne misije ali mednarodne organizacije, upoštevajoč specifičnost nalog.

18. člen (plača in drugi prejemki napotene osebe)

(1) Plača, povračila stroškov, nadomestila in drugi prejemki napotene javnega uslužbenca ali pravosodnega funkcionarja se določijo v skladu z zakonom in podzakonskimi predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju in povračila stroškov in drugih prejemkov. Če dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar, presega z uredbo vlade določen znesek dnevnega nadomestila, je javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar upravičen do plače, ki bi jo prejemal, če bi delo opravljal v Republiki Sloveniji. Skupni znesek plače, povračil stroškov, nadomestil in drugih prejemkov napotene javnega uslužbenca ali pravosodnega funkcionarja ne more znašati manj, kot bi znašal skupni znesek plače, povračil stroškov, nadomestil in drugih prejemkov po uredbi, ki ureja plače in druge prejemke javnih uslužbencev za delo v tujini.

(2) Napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar je delodajalca dolžan obvestiti o višini vseh prejemkov, skupaj s povračili stroškov, tudi enkratnih, ki jih prejme od mednarodne organizacije, ter mu predložiti podpisan sporazum z mednarodno organizacijo ali drug dokument, v katerem so navedeni vsi prejemki, ki jih javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar prejme od mednarodne organizacije v zvezi z napotitvijo.

(3) Določba drugega stavka prvega odstavka tega člena ne velja za javne uslužbence ali

pravosodne funkcionarje, napotene na delo v mednarodne civilne misije na območjih civilnega kriznega upravljanja.

(4) Napotena oseba, ki sklene dogovor o napotitvi, prejema prejemke v zvezi z napotitvijo v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije. Republika Slovenija do napotenih oseb iz tega odstavka nima nobenih finančnih obveznosti.

19. člen (letni dopust)

(1) Napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar pridobi pravico do letnega dopusta v skladu z zakoni in podzakonskimi predpisi ter kolektivnimi pogodbami.

(2) Napotena oseba izpolnjuje svoje pravice in obveznosti glede izrabe letnega dopusta in drugih oblik odsotnosti z dela med napotitvijo v misijo ali mednarodno organizacijo v skladu z njenimi internimi pravili in navodili vodstva.

(3) Kadar napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar letnega dopusta ne more izrabiti med delom v misiji ali mednarodni organizaciji, lahko neizrabljeni del letnega dopusta za tekoče koledarsko leto izrabi pri delodajalcu do 31. decembra naslednjega koledarskega leta po prenehanju napotitve na podlagi potrdila misije ali mednarodne organizacije o številu dni izrabljenega letnega dopusta.

(4) Napotenemu javnemu uslužbencu ali pravosodnemu funkcionarju, ki zaključi napotitev v mednarodno civilno misijo na območju civilnega kriznega upravljanja, pripada neposredno po zaključku napotitve pet zaporednih delovnih dni odsotnosti z dela s pravico do nadomestila plače.

20. člen (druge odsotnosti z dela)

Napotena oseba je lahko med delom v misiji ali mednarodni organizaciji odsotna z misije ali iz mednarodne organizacije s pravico do nadomestila plače zaradi upravičenih razlogov, če je to določeno z internimi pravili misije ali mednarodne organizacije. Če je napotena oseba javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar, je zavezanec za plačilo nadomestila plače v času odsotnosti v tujini organ, s katerim je napotena oseba sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja, razen če ni z internimi pravili mednarodne organizacije določeno drugače.

21. člen (varstvo nekaterih kategorij napotenih oseb)

Napotena oseba lahko zaradi nosečnosti in starševstva, invalidnosti, starosti in drugih podobnih razlogov uživa posebno varstvo v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije.

22. člen (vrnitev na delovno mesto ali funkcijo po prenehanju napotitve)

(1) Napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar se mora po prenehanju opravljanja nalog v misiji ali mednarodni organizaciji vrniti na ustrezno delovno mesto ali funkcijo k delodajalcu v Republiki Sloveniji. Ustrezno delovno mesto je delovno mesto, za katero napotena oseba izpolnjuje predpisane pogoje ali se opravlja v isti stopnji naziva, če se delo na delovnem mestu opravlja v več nazivih. Napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar ima pred začetkom in po izteku napotitve pravico do selitvenega dopusta v skladu z zakonom in podzakonskim predpisom ali kolektivno pogodbo.

(2) Delodajalec ne sme osebe iz prejšnjega odstavka zaradi napotitve postavljati v manj ugoden položaj. Med napotitvijo v misijo ali mednarodno organizacijo javnemu uslužbencu teče

napredovalno obdobje. Letno oceno mu poda pristojni organ, pri čemer se za čas opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji upošteva ocena mednarodne organizacije ali poročilo o delu.

23. člen (obveznosti napotene osebe)

(1) Med napotitvijo mora napotena oseba upoštevati navodila misije ali mednarodne organizacije ter delo opravljati strokovno in v skladu s pričakovanji misije ali mednarodne organizacije.

(2) Napotena oseba si mora prizadevati za krepitev ugleda Republike Slovenije v mednarodnem okolju.

(3) Napotena oseba je dolžna pristojni organ redno obveščati o zadevah, ki so zanj vsebinsko pomembne, ter najmanj četrtno in po izteku napotitve sestaviti poročilo o delu in ga predložiti organu, s katerim je sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja ali dogovor o napotitvi, pri čemer se upoštevajo posebna interna pravila in omejitve glede obveščanja in poročanja ter druga interna pravila misije ali mednarodne organizacije.

(4) Če po merilih delodajalca v misiji ali mednarodni organizaciji obstaja kontingent, v skladu s prejšnjim odstavkom poroča le vodja kontingenta.

24. člen (zaposlitev za določen čas)

Državni ali drug organ lahko za čas napotitve javnega uslužbenca v misijo ali mednarodno organizacijo sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas z drugo osebo.

25. člen (diplomatski ali službeni potni list)

Napoteni osebi in njenim družinskim članom, ki bodo živeli v skupnem gospodinjstvu v kraju, kjer misija ali mednarodna organizacija deluje, se lahko za čas opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji izda diplomatski ali službeni potni list v skladu z zakonom, ki ureja potne listine.

26. člen (podjemna pogodba)

Za napotitev na opravljanje najzahtevnejših del pri vodenju mednarodnih civilnih aktivnosti in projektov ali del, ki so v posebnem interesu Republike Slovenije, lahko vlada na predlog predstojnika državnega ali drugega organa imenuje uglednega strokovnjaka za posamezno področje, če je to v skladu s prakso misije ali mednarodne organizacije. Z osebo se sklene podjemna pogodba, s katero se določijo medsebojne pravice in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja. Sredstva za plačilo strokovnjaka za posamezno področje se zagotovijo v finančnem načrtu organa, ki je predlagal sklenitev podjemne pogodbe.

27. člen (kratkoročne misije)

(1) Za kratkoročno misijo se šteje napotitev, ki praviloma traja največ tri mesece.

(2) V kratkoročnih misijah se opravljajo predvsem naloge v zvezi s pripravi in spremljanjem demokratičnosti izvedbe volitev v predstavniške organe, referendumov in popisov prebivalstva ter druge časovno omejene naloge iz 4. člena tega zakona.

28. člen
(povabilo in seznanitev s povabilom)

Državni ali drug organ, ki od misije ali mednarodne organizacije prejme povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji, pošlje povabilo izbirni komisiji najpozneje v dveh delovnih dneh od prejema povabila. Če izbirna komisija ugotovi, da je sodelovanje v interesu Republike Slovenije, seznani s povabilom kandidate na osrednjem spletnem mestu državne uprave, ter določi naslov in rok za zbiranje prijav, ki praviloma ne sme biti krajši od treh dni. Če gre za kratkoročno napotitev, kjer je potrebna strokovna izobrazba, usposobljenost za delo ali ustrezne izkušnje s področja, ki sodi na delovno področje enega organa, se lahko izvede notranji poziv v organu.

29. člen
(izbira kandidata)

(1) Izbirna komisija zbere prijave kandidatov, ki morajo vsebovati zahtevane podatke o kandidatu in izpolnjevanju postavljenih pogojev s strani misije ali mednarodne organizacije in soglasje predstojnika, če je kandidat javni uslužbenec, in najpozneje v treh delovnih dneh po poteku roka za prijavo izbere eno ali več oseb za napotitev v kratkoročno misijo. Pri izbiri upošteva merila iz 12. člena tega zakona. Odločitev izbirne komisije je dokončna.

(2) Izbirna komisija najpozneje v treh delovnih dneh po sprejetju odločitve pošlje kandidatom obvestilo o izbiri. O izbranem kandidatu ali kandidatih v istem roku obvesti tudi državni ali drug organ, ki je poslal povabilo izbirni komisiji.

(3) Izbrani kandidat se mora pri državnem organu ali drugem organu, ki je od misije ali mednarodne organizacije prejel povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji in na ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve, pred začetkom opravljanja nalog v kratkoročni misiji, seznaniti s smernicami za delo in zahtevami misije ali mednarodne organizacije.

(4) Državni organ ali drugi organ, ki je od misije ali mednarodne organizacije prejel povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji, slednjo seznani z izbranimi kandidati. Po prejemu informacije misije ali mednarodne organizacije o izboru ali neizboru kandidatov za kratkoročno misijo, državni organ ali drugi organ s tem seznani kandidate ter pristojni organ.

30. člen
(obveznosti napotene osebe)

(1) Oseba, napotena v kratkoročno misijo, mora med napotitvijo upoštevati navodila mednarodne organizacije.

(2) Napotena oseba mora po koncu opravljanja nalog v kratkoročni misiji sestaviti poročilo o delu in ga najpozneje v treh delovnih dneh predložiti organu, ki jo je napotil v kratkoročno misijo, pri čemer se upoštevajo posebna interna pravila in omejitve glede obveščanja in poročanja ter druga interna pravila misije ali mednarodne organizacije.

(3) Napotitev lahko predčasno preneha zaradi odpovedi s strani mednarodne organizacije ali pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami.

31. člen
(status napotenega)

Napoten javni uslužbenec, ki je dobil soglasje predstojnika, ostane med trajanjem kratkoročne

misije v delovnem razmerju pri delodajalcu in se napoti v kratkoročno misijo na podlagi naloga za službeno potovanje in je upravičen do povračila vseh stroškov na službeni poti, razen v primeru, da povračilo stroškov zagotovi misija ali mednarodna organizacija.

Napoten, ki ni javni uslužbenec ali napoten javni uslužbenec, ki ni dobil soglasja predstojnika, sklene z organom, ki je prejel vabilo misije ali mednarodne organizacije za sodelovanje v kratkoročni misiji, dogovor o napotitvi, kot civilnopravno pogodbo, v kateri se določijo obveznosti napotene osebe in na podlagi katere organ nima finančnih obveznosti v zvezi z napotitvijo v kratkoročno misijo.

32. člen (odsotnost z dela)

Za odsotnost z dela v kratkoročni misiji in s tem povezana morebitna nadomestila se uporabljajo interna pravila misije ali mednarodne organizacije.

33. člen (evidenca napotenih in usposobljenih oseb)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, vodi za namen usklajenega uresničevanja ciljev na področju politike napotitev, ter zagotavljanja odzivnosti pri napotitvah centralno evidenco napotenih oseb, pristojni organi pa vodijo evidence oseb, napotenih v misije in mednarodne organizacije, ki sodijo na delovno področje organa. Evidence, ki jih vodijo pristojni organi, vsebujejo podatke iz četrtega odstavka tega člena v zvezi z napotitvijo oseb z delovnega področja pristojnega organa. Pristojni organi so dolžni podatke iz petega odstavka tega člena poslati ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, hrani podatke v centralni evidenci napotenih oseb pet let od izteka napotitve.

(2) Pristojni organi lahko vodijo tudi evidenco usposobljenih oseb za napotitev, ki vsebuje podatke iz šestega odstavka tega člena. V evidenco se vpišejo kandidati na njihovo lastno željo, pod pogojem, da so po oceni pristojnega organa, ustrezni kandidati. Zoper zavrnitev prošnje za vpis v evidenco usposobljenih oseb ni pritožbe.. Pristojni organ izbriše kandidata s seznama:

1. po poteku 5 let od vpisa, če kandidat ne poda nove prošnje za vpis,
2. na njegovo lastno željo,
3. če kandidat neupravičeno dvakrat zavrne ponujeno napotitev,
4. ne izpolnjuje več ostalih pogojev iz četrtega odstavka 8. člena tega zakona.

(3) Pošiljanje podatkov iz evidenc tretjim osebam je dopustno za namen napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo, sodelovanja z misijo ali mednarodno organizacijo in za izpolnjevanje davčnih ter drugih obveznosti napotenih oseb do države.

(4) V evidencah pristojnih organov se o napotenih osebah obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijski podatki (osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvo),
2. elektronski naslov,
3. podatki o prejšnjih delovnih razmerjih, delovni dobi,
4. podatki o sedanjem delovnem mestu in funkciji,

5. podatki o nazivu ali mestu v misiji ali mednarodni organizaciji,
6. podatki o stopnji izobrazbe, funkcionalnih in posebnih znanjih, udeležbi na različnih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja, opravljenih strokovnih izpitih in preskusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti,
7. podatki o opravljanju funkcij, sodelovanju v projektnih skupinah in opravljanju drugega dela v interesu delodajalca,
8. podatki o dosednji udeležbi v misijah ali mednarodnih organizacijah (področje dela ali naziv funkcije ali položaja, trajanje sodelovanja),
9. podatki o nezgodnem in/ali življenjskem zavarovanju, ki ga zahteva mednarodna organizacija in ga zagotavlja pristojni organ,
10. osebno ime in telefonska številka kontaktne osebe za primer, ko je treba nujno zaščititi interese napotene osebe,
11. podatki o oborožitvi (vrsta orožja, kaliber in serijska številka),
12. podatki o potnem listu (vrsta potne listine in datum veljavnosti),
13. podatki o krvni skupini in RhD faktorju.

(5) V centralni evidenci se o napotениh osebah obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. datum rojstva,
3. spol,
4. podatki o nazivu ali mestu v misiji ali mednarodni organizaciji,
5. oblika napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo,
6. čas trajanja napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo,
7. podatki o stopnji izobrazbe, funkcionalnem in posebnem znanju, udeležbi na različnih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja, opravljenih strokovnih izpitih in preskusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti.

(6) O usposobljenih osebah se obdelujejo podatki iz 1., 2., 4., 6., 7. in 8. točke četrtega odstavka tega člena.

34. člen (osebe za stike)

(1) Državni ali drugi organi, ki napotijo kandidate v misijo ali mednarodno organizacijo, morajo imenovati osebe za stike za zagotavljanje pravočasnega odziva na predloge, pobude in pomoči osebam, napotениm v misije ali mednarodne organizacije, pri opravljanju njihovih nalog v tujini.

(2) Ime, telefonska številka in naslov elektronske pošte oseb za stike se sporočijo ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pri zagotavljanju pomoči osebam, napotениm v misije ali mednarodne organizacije, sodeluje z državnimi organi in drugimi organi javnega sektorja.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

(imenovanje novih komisij in sprejem poslovnika)

(1) Vlada Republike Slovenije imenuje novo medresorsko komisijo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do imenovanja nove medresorske komisije nadaljuje delo medresorska komisija, ki je bila imenovana po Zakonu o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

(2) Predsednik medresorske komisije v enem mesecu po imenovanju nove medresorske komisije imenuje nove izbirne komisije. Do imenovanja novih izbirnih komisij nadaljujejo delo izbirne komisije, ki so bile imenovane po Zakonu o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

(3) Nova medresorska komisija sprejme v treh mesecih po imenovanju nov poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije. Do uveljavitve novega poslovnika v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja Poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/06), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

36. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06) in Poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/06).

37. člen

(podaljšanje uporabe)

(1) Za napoteno osebo, ki je bila napotena v misijo ali mednarodno organizacijo pred uveljavitvijo tega zakona, se uporablja Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

.

(2) Postopki izbire oseb, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po Zakonu o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

(3) Za podaljšanje napotitve že napotene osebe po uveljavitvi tega zakona se uporabljajo določbe tega zakona.

38 . člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Zakon opredeljuje pogoje, pod katerimi je lahko oseba napotena v misijo ali mednarodno organizacijo, ter sistemsko ureja delovnopravna, finančna, kadrovska in organizacijsko-tehnična vprašanja med delom napotениh oseb v tujini. Po sistemu napotitev delujejo različne mednarodne organizacije, ki si prizadevajo pritegniti več finančnih in kadrovskih sredstev držav članic ter tako doseči učinkovitejše, bolj usklajeno in primerljivo delovanje mednarodne skupnosti na kriznih območjih. Mednarodne organizacije izvajajo dejavnosti in projekte z določenim mandatom in s privolitvijo držav prejemnic pomoči ali njihovih vlad na različnih političnih, pravnih in strokovnih področjih.

Zakon velja za napotitve v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, v katerih napotena oseba določen čas kontinuirano opravlja določene naloge. Za osebe, ki so izbrane, izvoljene ali napotene v misije ali mednarodne organizacije in njihove organe za opravljanje določene funkcije in ki v misiji ali mednarodni organizaciji ali njenem organu ne opravljajo kontinuiranega dela, zakon ne velja.

V novem zakonu niso več izrecno omenjene napotitve v organe in institucije Evropske unije, saj je Evropska unija mednarodna organizacija, njeni organi in institucije pa so zdaj izrecno navedeni v 4. točki prvega odstavka 3. člena, iz česar izhaja, da zakon velja tudi za napotitve vanje.

Zakon ne velja za izbiro in napotitev vojaških in civilnih oseb v operacije za umiritev kriznih razmer in v podporo miru na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ter v mednarodne organizacije na obrambnem področju in na opravljanje obrambnih nalog. Izbiro in napotitev vanje ureja Zakon o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) te na njegovi podlagi sprejeti predpisi in drugi pravni akti, pri čemer so upoštevane posebnosti, ki veljajo zlasti za vojaško organizacijo ter opravljanje obrambnih nalog, tudi v okviru kolektivne obrambe.

Zakon prav tako ne velja za izbiro in napotitev oseb za pomoč drugim državam ob naravnih in drugih nesrečah ter za izvajanje zaščite, reševanja in pomoči, saj ta vprašanja ureja Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 - ZNOrg) ter na njegovi podlagi sprejeti predpisi in drugi pravni akti, v katerem so prav tako predvidene posebne rešitve.

Navedeni izjemi sta bili določeni že v veljavnem zakonu, in sicer v tretjem odstavku 3. člena. Zaradi sistematičnosti je navedena določba prenesena v 1. člen zakona, ki določa obseg veljavnosti zakona.

Novi zakon dodaja nove izjeme, in sicer za področja napotitev, ki so urejena z drugimi predpisi. Izjeme so predvidene za predlaganje, izvolitev ali imenovanje sodnikov v skladu z Zakonom o predlaganju kandidatov iz Republike Slovenije za sodnike mednarodnih sodišč (Uradni list RS, št. 64/01 in 59/02) in za dodelitev državnih tožilcev v Eurojust v skladu z Zakonom o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20 in 54/21). Izjema glede uporabe tega zakona je določena tudi za kratkoročne napotitve v agencijo Frontex, namenjene operativni podpori. V skladu z Uredbo (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št.: 1052/2013 in (EU) 2016/1624, je Slovenija zavezana k sodelovanju z Agencijo Frontex, med drugim tudi z obveznim zagotavljanjem določenega števila napotitev predstavnikov slovenske policije na različne operativne aktivnosti, ki se izvajajo na zunanji meji EU ali v tretjih državah s katerimi ima EU podpisane statusne dogovore ali Frontex podpisane sporazume o sodelovanju.

K 2. členu

Republika Slovenija je s članstvom v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami med drugim zavezana k sodelovanju pri napotitvah oseb v civilne misije in mednarodne organizacije. Napotitve oseb Republika Slovenija izvaja na podlagi državnih interesov.

Napotitve se v večini primerov izvajajo na podlagi razpisa, poziva ali povabila mednarodne organizacije, lahko pa tudi na podlagi zunanje-političnega interesa Republike Slovenije po dogovoru z

mednarodno organizacijo.

Dejavnosti, povezane z napotitvijo oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije, na primer izvedbo postopkov prijav, stike z mednarodnimi organizacijami, dajanje pojasnil ipd., usmerja in usklajuje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Ustrezna podpora predlaganemu kandidatu, če mednarodna organizacija izbira med več kandidati, se zagotovi prek pristojnega organa in ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, v stikih s predstavniki držav ali mednarodnih organizacij.

K 3. členu

V tem členu so opredeljeni izrazi, uporabljeni v zakonu. Zakon določa, da za napoteno osebo šteje oseba, ki jo za določen čas napoti v misijo in mednarodno organizacijo državni ali drug organ, in oseba, katere kandidaturo za mesto v misiji ali mednarodni organizaciji potrdi Republika Slovenija, če se ta oseba prijavi neposredno na razpis mednarodne organizacije in potrditev zahteva mednarodna organizacija ali misija (gre za postopek izbire v skladu s 14. členom zakona). Zakon izrecno določa, da za napoteno osebo ne šteje oseba, ki jo je izbrala neposredno mednarodna organizacija (brez predhodnega izbirnega postopka v Republiki Sloveniji) in je z njo v delovnem razmerju. Izraza napotena oseba po tem zakonu ne gre enačiti s pojmom napotenega delavca v tujino po zakonu, ki ureja delovna razmerja, saj gre za drugo kategorijo oseb.

Definicija državnega organa, organa državne uprave in drugega državnega organa ter javnega sektorja je skladna z definicijami po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08-ZTFI-A, 69/08-ZZavar-E in 40/12-ZUJF).

Primeroma so navedene mednarodne organizacije, v katere so napotene osebe v skladu s tem zakonom. Mednarodne organizacije najpogosteje delujejo prek mednarodnih civilnih misij, ki z neposredno navzočnostjo na varnostno nestabilnih območjih pomagajo pri premagovanju ali preprečevanju kriznih razmer ter pri zaščiti ogroženega civilnega prebivalstva. Napotitve se lahko izvajajo tudi v mednarodne regionalne povezave in druge meddržavne povezave. Možne so tudi napotitve v obliki sodelovanja pri projektu, ki ga financira mednarodna organizacija ali mednarodna regionalna povezava.

Praksa je pokazala, da mednarodne organizacije in mednarodne civilne misije za izvajanje svojih ciljev in poslanstva ustanavljajo ali podpirajo tudi izvedbene organizacijske oblike, napotovanje v katere je na novo omogočeno s tem zakonom. Med navedenimi izvedbenimi organizacijskimi oblikami gre za pravne osebe, ki delujejo na podlagi ustanovitvenega akta misije ali mednarodne organizacije, kot so na primer skupna podjetja EU, ki se ustanavljajo z uredbami Sveta (npr. Skupno podjetje SESAR, ustanovljeno na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 219/2007 ali Skupno podjetje za pobudo za inovativna zdravila IMI2, ustanovljeno na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 557/2014). Prav tako se sem prištevajo tudi različne državne inštitucije, katerih delovanje poteka pod okriljem misije ali mednarodne organizacije, kot so npr. Posebno sodišče za Kosovo in Urad posebnega tožilstva Kosova.

Zakon na novo določa tudi definicije pristojnega organa za napotitve, dogovora o napotitvi, ki ga s pristojnim organom sklene izbrani kandidat, ki ni zaposlen v javnem sektorju, ali kandidat, ki ni dobil soglasja svojega predstojnika za napotitev, ter soglasja predstojnika organa. Pojem pristojni organ v tem zakonu pomeni državni ali drug organ, na katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo naloge napotene osebe.

Dogovor o napotitvi po tem zakonu je opredeljen kot civilnopravna pogodba, ki jo pristojni organ sklene z izbranim kandidatom, ki pred napotitvijo ni bil zaposlen v javnem sektorju ali s kandidatom, ki ni dobil soglasja svojega predstojnika za napotitev, Republika Slovenija pa v skladu z nadaljnjimi določbami zakona nima nobenih finančnih obveznosti do kandidatov, s katerimi je sklenjen dogovor o napotitvi.

Zakon poleg napotitve javnih uslužbencev na novo ureja možnost napotitve pravosodnih funkcionarjev, ki imajo trajni mandat in ne preostalih funkcionarjev, ki imajo začasni mandat. Prav tako iz narave in vsebine njihovega dela ter dosedanje prakse pri napotitvah izhaja, da se v praksi misij in mednarodnih organizacij pojavlja zlasti potreba po napotitvah sodnikov in državnih tožilcev. V 8. točki 3. člena predloga zakona je zato posebna opredelitev sporazuma o napotitvi pravosodnega

funkcionarja, ki je sporazum med izbranim kandidatom in predstojnikom pravosodnega organa. Za državne odvetnike bo obstajala možnost napotitve pod pogoji, ki veljajo za pravosodne funkcionarje, dokler jim v skladu z določbami Zakona o državnem odvetništvu (Uradni list RS, št. 23/17) ne izteče status funkcionarja, potem pa bo zanje veljala možnost napotitve pod pogoji, ki veljajo za javne uslužbenke. Soglasje predstojnika organa, v katerem je kandidat zaposlen, morajo predložiti kandidati, ki so zaposleni v javnem sektorju. Zaradi različnih organizacijskih oblik delodajalcev javnega sektorja je natančneje pojasnjeno, kdo izda soglasje v konkretnem primeru. Praviloma ga izda predstojnik organa ali poslovodni organ osebe javnega prava, v katerem je kandidat zaposlen. Če je kandidat za napotitev predstojnik organa, je določeno, da soglasje izda njegov neposredno nadrejeni. Če je kandidat predstojnik javnega zavoda, javne agencije ali javnega sklada, pa ga izda ustanovitelj.

K 4. členu

Naloge mednarodnih civilnih misij so instrumenti, prek katerih mednarodne organizacije pomagajo državam pred izbruhom krize, v kriznih razmerah in v obdobju po umiritvi kriz. Pomoč posega v različne sfere političnega, varnostnega, ekonomskega, socialnega, okoljevarstvenega življenja, delovanja državnih institucij z upoštevanjem načel pravne države in varstva človekovih pravic. V širšem pogledu je usmerjena na preprečevanje spopadov, blažitev zaostrenih razmer, rehabilitacijo in dolgoročno stabilizacijo, razvojno in humanitarno pomoč. Naloge misij so navedene primeroma, tako da se lahko pojavijo tudi druge oblike.

K 5. členu

Medresorska komisija je stalno medresorsko vladno delovno telo, ki skrbi za izvajanje politike napotitev državljanov Republike Slovenije v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije ter prispeva k oblikovanju te politike. Njena naloga je tudi določitev vsebinskih področij in geografskih območij, na katerih bo mogoče uresničevati zunanje politične interese Republike Slovenije v skladu s sprejeto Deklaracijo o zunanji politiki Republike Slovenije (Uradni list RS št. 53/15).

Imenuje jo vlada na predlog ministra, pristojnega za zunanje zadeve, ki predlog oblikuje na podlagi predlogov predstojnikov tistih ministrstev, vladnih služb in drugih državnih organov, ki izvajajo napotitve oseb v misije in mednarodne organizacije.

Sestavljajo jo predstavniki državnih organov, ki izvajajo napotitve oseb v misije in mednarodne organizacije, zlasti tistih, ki napotitve izvajajo v večjem obsegu. Novi zakon ne določa več števila članov in sestave medresorske komisije, saj je določba prejšnjega zakona pomenila težavo pri sestavi komisije v praksi. Ker se v mednarodne organizacije napotujejo predstavniki različnih državnih in drugih organov in se poleg tega napotitve izvajajo na različnih delovnih področjih organov, številčna omejitve, ki je bila določena v zakonu, ni omogočala povsem ustrezne sestave komisije. Podrobneje sestavo in delo medresorske komisije ureja poslovnik.

K 6. členu

Izbirne komisije izvajajo postopek izbire kandidatov za delo v misijah ali mednarodnih organizacijah. Oblikujejo se glede na področja in vrste napotitev (npr. napotitve določenega tipa ali v določeno mednarodno organizacijo) in so stalne.

Posamezno izbirno komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. Predsednika in člane izbirnih komisij ter njihove namestnike imenuje predsednik medresorske komisije izmed članov medresorske komisije, pri čemer so člani izbirne komisije predstavniki organov, na katerih delovno področje sodijo dela in naloge, ki se opravljajo v misiji ali mednarodni organizaciji, ali predstavniki organov, katerih delovna področja so sorodna. Ker ministrstvo za zunanje zadeve na podlagi zakona opravlja naloge na področju zunanjih zadev države, je član izbirne komisije tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Zakon izrecno določa, da je predsednik izbirne komisije predstavnik resorja, ki pokriva delovno področje misije ali mednarodne organizacije. Delovno področje je določeno z Zakonom o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 48/09, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 35/21 in 82/21) ali drugim zakonom, odlokom ali sklepom

vlade ali z drugim predpisom.

Zaradi prekrivanja več področij v okviru nalog posameznih mednarodnih organizacij je določeno, da v dvomu, katera izbirna komisija je pristojna za posamezno napotitev, o tem odloči predsednik medresorske komisije. Administrativno podporo delu izbirne komisije zagotavlja organ, katerega predstavnik je predsednik izbirne komisije, saj kot pristojni organ razpolaga z največjim številom informacij o načrtovani napotitvi.

K 7. členu

Organi, ki bodo predlagali kandidate za delo v misijah ali mednarodnih organizacijah, morajo pred napotitvijo poskrbeti za usposabljanje, izpopolnjevanje ali drugo ustrezno pripravo kandidatov, kar bo prispevalo k uspešnemu delu napotenih oseb. Usposabljanje bodo praviloma izvajali organi sami, lahko pa tudi več organov organizira skupno usposabljanje.

K 8. členu

Kandidati za napotitev na delo v misijo ali mednarodno organizacijo se izberejo na podlagi notranjega, internega ali javnega poziva. O tem, ali se izvede notranji poziv v organu ali postopek internega ali javnega poziva, odloča izbirna komisija. Odločitev sprejme predvsem ob upoštevanju razpoložljivih virov v kadrovskem in finančnem načrtu glede na naloge misije, razpisne pogoje in rok mednarodne organizacije za predlaganje kandidatov.

Kandidati za napotitev v misije ali mednarodne organizacije morajo izpolnjevati splošne pogoje, upoštevajoč predpise, ki urejajo zaposlitev v javnem sektorju v Republiki Sloveniji, in pogoje, ki jih v pozivu ali kako drugače določi mednarodna organizacija, npr. vrsto in stopnjo izobrazbe, znanje tujih jezikov, ustrezno zdravstveno stanje, psihofizično sposobnost, izkušnje ipd.

K 9. členu

Če iz poziva ali razpisa misije ali mednarodne organizacije izhaja, da mora imeti kandidat specifično strokovno izobrazbo, usposobljenost ali izkušnje, ali želi misija ali mednarodna organizacija pridobiti kandidata s točno določenim poklicem (npr. policista, sodnika, diplomata ipd.), se o možnosti opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji z notranjim pozivom obvestijo javni uslužbenci v organu, na katerega delovno področje sodi delo v misiji ali mednarodni organizaciji. Obvestilo o notranjem pozivu vsebuje enake sestavine kot javni poziv. Predstavnik pristojnega organa pošlje zbrane prijave izbirni komisiji. Če ni nobenega prijavljenega kandidata ali če ni ustrezno strokovno usposobljenega kandidata, izbirna komisija lahko razpiše interni ali javni poziv.

K 10. členu

Medresorska komisija lahko odloči, da se izvede interni poziv v državnih in drugih organih, vključenih na interni trg dela, pri čemer upošteva razpoložljive vire v kadrovskem in finančnem načrtu glede na naloge misije, razpisne pogoje in rok mednarodne organizacije za predlaganje kandidatov. Zlasti se pri tem upoštevajo zahteve mednarodne organizacije, ki npr. zahteva delovne izkušnje s posameznega delovnega področja in podobno. Interni poziv se objavi na osrednji spletni strani državne uprave, in mora vsebovati enake sestavine kot javni poziv.

K 11. členu

Če iz poziva mednarodne organizacije izhaja, da je treba zajeti čim širši krog možnih kandidatov, ali če se oceni, da je treba pritegniti k sodelovanju tudi osebe zunaj internega trga dela (npr. predstavnike nevladnih organizacij), izbirna komisija odloči, da se izvede postopek javnega poziva. Javni poziv se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave, lahko pa tudi na spletni strani organa, na katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge mesta napotitve.

Zakon določa obvezne sestavine javnega poziva, pri čemer so nekatere sestavine specifične zaradi opravljanja dela v tujini in zaradi posebnih pogojev, ki jih lahko določi mednarodna organizacija v skladu s svojimi internimi pravili. Zakon določa, da rok za oddajo prijav praviloma ne sme biti krajši od petih delovnih dni. Izjemoma je rok lahko tudi krajši, in sicer če je to potrebno za izvedbo izbirnega postopka zaradi dolžine roka, ki ga za prijavo določi mednarodna organizacija. Tako določen zakonski

rok je posledica predvidenega začetka opravljanja dela, ki ga določijo mednarodne organizacije, in je v večini primerov zelo kratek, zaradi česar mora biti tudi izbirni postopek izveden čim hitreje.

Med dokazili, ki jih mora kandidat, ki je zaposlen kot javni uslužbenec ali državni odvetnik, priložiti prijavi, je tudi soglasje predstojnika organa, v katerem je zaposlen, saj mu bo organ zagotavljal plačo tudi med napotitvijo. Za sodnike in državne odvetnike se zahteva samo mnenje predstojnika organa, ki ga nato Sodni svet ali Državnotožilski svet uporabita pri oblikovanju mnenja o kandidaturah.

Novi zakon zaradi odprave administrativnih ovir ne predvideva več predložitve kopije dokazila o državljanstvu, temveč zadošča izjava o državljanstvu, saj je mogoče državljanstvo preveriti v uradnih evidencah.

K 12. členu

Izbirna komisija pregleda zbrane prijave in izloči kandidate, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, in tiste, ki prijavo pošljejo prepozno. V primeru, da je vloga nepopolna, se kandidatu na njegov elektronski naslov, ki ga je navedel ob prijavi, posreduje poziv za dopolnitev v roku, ki ga določi izbirna komisija glede na specifične posameznega razpisa ali dolžine roka v katerem mora izbirna komisija opraviti izbor. Popolne in pravočasne prijave se uvrstijo v izbirni postopek. S kandidati, ki so uvrščeni v izbirni postopek, lahko izbirna komisija opravi pogovor, med katerim se še dodatno preverjata njihova primernost in usposobljenost. Zakon na novo določa tudi možnost, da v primeru izredno kratkih rokov mednarodne organizacije izbirna komisija neposredno opravi izbor izmed oseb, katerih podatki se vodijo v evidenci usposobljenih oseb, če so izpolnjeni pogoji za notranjo objavo in postopka ni mogoče izvesti v roku treh delovnih dni. Gre za osebe, ki so že usposobljene za napotitev in z uvrstitvijo v evidenco usposobljenih oseb vnaprej soglašajo z napotitvijo v misije in mednarodne organizacije. Te osebe morajo izpolnjevati vse pogoje za napotitev.

Če je kandidat sodnik ali državni tožilec, izbirna komisija pozove Sodni svet, ali Državnotožilski svet, da izda mnenje o kandidaturah. Navedena organa pri oblikovanju mnenja upoštevata strokovno usposobljenost kandidatov in zagotavljanje nemotenega delovnega procesa v organih, v katerih so kandidati zaposleni. Pri oblikovanju mnenja glede strokovne usposobljenosti kandidatov se upošteva zlasti poznavanje strokovnega področja in pravne ureditve mednarodne organizacije oziroma države napotitve, navedeni organi pa lahko sprejmejo tudi standarde strokovne usposobljenosti. Kandidata, glede katerega je Sodni svet ali Državnotožilski svet izdal negativno mnenje, izbirna komisija ne more izbrati, če je mnenje pozitivno ali če mnenja ne prejme, pa izbiro opravi ob upoštevanju vseh meril za izbiro, ki jih določa zakon.

Ker je pomembno, da je postopek izbire v Republiki Sloveniji dokončan pred potekom roka, ki ga za prijavo postavi mednarodna organizacija, mednarodne organizacije pa določajo različne roke za izbiro kandidatov, zakon ne določa roka, v katerem mora izbirna komisija opraviti izbiro, temveč je ta opravljena glede na rok, ki ga za prijavo, izbiro ali potrditev kandidatov določi mednarodna organizacija. Ker ta člen določa postopek izbire v Republiki Sloveniji, bo izbirna komisija v primeru, ko je izbrani kandidat v Republiki Sloveniji tudi napoten v mednarodno organizacijo brez nadaljnjega izbirnega postopka v mednarodni organizaciji, za posamezno mesto napotitve izbrala enega, strokovno najbolj usposobljenega kandidata. Kadar pa se izbirni postopek nadaljuje po 13. členu, torej je izbira v Republiki Sloveniji le predhodna faza izbirnega postopka v mednarodni organizaciji, je lahko izbranih in predlaganih mednarodni organizaciji tudi več kandidatov, ki bodo nato sodelovali v izbirnem postopku mednarodne organizacije.

Pri izbiri se poleg drugega upoštevajo predvsem delovne izkušnje ali izkušnje iz dela v misijah ali mednarodnih organizacijah, stopnja izobrazbe, znanje tujih jezikov, usposabljanja in dodatna uporabna znanja. Zakon izrecno določa, da mora izbirna komisija v izbirnem postopku upoštevati načelo enakosti spolov.

Obvestilo o odločitvi komisije se pošlje vsem prijavljenim kandidatom in ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve. Odločitev mora biti obrazložena. V prejšnjem zakonu je bilo določeno, da izbirna komisija kandidatom obvestila o odločitvi pošlje nemudoma, novi zakon pa zaradi večje jasnosti določa rok za obvestitev kandidatov, ki znaša pet delovnih dni po opravljeni izbiri. Odločitev komisije je dokončna.

K 13. členu

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, o izbranem kandidatu ali kandidatih obvesti misijo ali mednarodno organizacijo in ji pošlje vse spremno gradivo. Misija ali mednarodna organizacija nato izvede še svoj izbirni postopek in izmed vseh prijavljenih kandidatov iz različnih držav opravi končno izbiro. Ko oziroma če o svoji izbiri obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, to obvesti izbirno komisijo, ki bo o izbiri obvestila pristojni organ in delodajalca kandidata, v kolikor le-ta ni pristojni organ. Izbrani kandidat, ki ga misija ali mednarodna organizacija neposredno obvesti o izbiri, je pred začetkom dela v misiji ali mednarodni organizaciji o izbiri dolžan takoj obvestiti pristojni organ, svojega delodajalca, v kolikor le-ta ni hkrati pristojni organ in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Obvestitev pristojnega organa je potrebna zaradi sklenitve aneksa k pogodbi o zaposlitvi oziroma dogovora o napotitvi, obvestitev ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, pa zaradi skupne evidence napotjenih oseb, ki jo v skladu s 33. členom zakona vodi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

K 14. členu

Zakon uvaja nov postopek potrditve kandidature kandidata, ki se prijavi neposredno na razpis misije ali mednarodne organizacije, ko takšno potrditev zahteva misija ali mednarodna organizacija in če je to v interesu Republike Slovenije. Postopek potrditve kandidature je predviden zaradi izbirnega postopka v nekaterih misijah ali mednarodnih organizacijah, ki razpise za sekundirana delovna mesta objavljajo na spletu in tudi omogočajo neposredne prijave preko spleta (običajno se tovrstni razpisi posredujejo državam, prav tako pa mora kandidate prijaviti država), vendar kot pogoj za prijavo zahtevajo predhodno potrditev države (npr. OVSE zahteva, da država, katere državljan je kandidat, v posebnem računalniškem sistemu elektronsko potrdi kandidaturo vsakega kandidata, s katero soglaša, kar je pogoj za obravnavanje prijave na razpis v mednarodni organizaciji). Za določena delovna mesta (predvsem na terenskih misijah) mednarodne organizacije nudijo dnevnic in dosedanje izkušnje kažejo, da za taka delovna mesta obstaja interes med državljani, ki bi bili pripravljeni sprejeti napotitev tudi, če bi prejeli samo te dnevnic (in ne tudi plače).

Veljavni zakon ne vsebuje ustrezne ureditve za tovrsten način napotitve, saj določa obveznost objave poziva za napotitev in obveznost sklenitve pogodbe o zaposlitvi z vsakim napotjenim kandidatom, kar pa glede na omejitve zaposlovanja v javnem sektorju in omejena finančna sredstva v večini primerov ni mogoče. Zgolj potrditev kandidature v elektronskem sistemu mednarodne organizacije (brez sklenitve pogodbe o zaposlitvi) v skladu z veljavnim zakonom zato ni mogoča. Ker izbirni postopek v teh primerih v celoti izvaja mednarodna organizacija sama, je izbirni postopek, ki vključuje izvedbo notranjega, internega ali javnega poziva, predolg in prezapleten, sploh zato, ker se zainteresirani kandidati v teh primerih prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije. Glede na navedeno novi zakon predvideva poenostavljen postopek potrditve kandidature brez obveznosti predhodne objave poziva in brez obveznosti sklenitve pogodbe o zaposlitvi, če se kandidat strinja, da bo v primeru napotitve prejel zgolj dnevnic mednarodne organizacije (glej tudi obrazložitev k 16. členu). V primeru, da je kandidat javni uslužbenec, in je prejel soglasje delodajalca za napotitev, se napotitev izvede kot običajno (tj. s sklenitvijo aneksa k pogodbi o zaposlitvi).

Ker gre za uradno državno potrditev kandidature, ni mogoče podpreti katerega koli kandidata, zato zakon določa tudi pogoje, pod katerimi je mogoča potrditev kandidature. Kandidat mora prošnji za podporo priložiti razpis mednarodne organizacije, svojo prijavo, soglasje delodajalca, če je kandidat javni uslužbenec, življenjepis in vso preostalo dokumentacijo, iz katere je razvidno izpolnjevanje pogojev za razpisano mesto. Poleg tega naj bi praviloma tudi opravil pogovor z izbirno komisijo, ki na podlagi dokumentacije in pogovora odloči o potrditvi kandidature.

Že pred potrditvijo kandidature mora pristojni organ, na katerega delovno področje sodi napotitev, če gre za kandidata, ki ni javni uslužbenec ali če kot javni uslužbenec ni prejel soglasja delodajalca, kandidata obvestiti o bistvenih elementih dogovora o napotitvi, ki ga bo moral kandidat, če ga izbere mednarodna organizacija, skleniti s pristojnim organom. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ustavi postopek potrditve kandidature, če s strani izbirne komisije prejme obvestilo, da kandidat ne sprejema pogojev napotitve.

K 15. členu

Napotitev je po novem zakonu mogoča tudi na podlagi dogovora z mednarodno organizacijo, kadar ta ne objavi razpisa, poziva ali povabila k napotitvi, če obstaja zunanje-politični interes državnega organa za napotitev v posamezno mednarodno organizacijo. V tem primeru državni organ objavi notranji poziv v organu ali interni ali javni poziv, izbiro najprimernejšega kandidata pa opravi posebna izbirna komisija državnega organa, ki jo imenuje predstojnik ali druga oseba po njegovem pooblastilu. Za postopek izbire se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

K 16. členu

Novi zakon razlikuje med kandidati, ki so zaposleni v javnem sektorju, in drugimi kandidati. Veljavni zakon obvezuje organe, na katerih delovno področje sodijo delovne naloge posamezne misije ali mednarodne organizacije, da z vsakim kandidatom, ki ga predlaga izbirna komisija in ga izbere mednarodna organizacija (če gre za enostopenjsko odločanje, pa kandidatu, ki ga izbere izbirna komisija), sklenejo pogodbo o zaposlitvi. Ker je zaposlovanje v javnem sektorju omejeno s kadrovskimi načrti organov in razpoložljivimi finančnimi sredstvi, v praksi trenutno praktično ni mogoče izvajati napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju, saj jim ni mogoče ponuditi sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Glede na navedeno novi zakon predvideva sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi z javnimi uslužbenci, ki so zaposleni v javnem sektorju za nedoločen čas (aneks z njimi sklene njihov delodajalec), ter sklenitev dogovora o napotitvi kot civilnopravne pogodbe s tistimi kandidati, ki niso zaposleni v javnem sektorju za nedoločen čas.

Navedena ureditev bo olajšala sistem napotitev in omogočila tudi napotitev kandidatov, ki niso zaposleni v javnem sektorju, saj predhodna zaposlitev v javnem sektorju ne bo več pogoj za njihovo napotitev, če bodo zainteresirani za napotitev, kjer bi prejeli zgolj prejemke (običajno dnevnice) mednarodne organizacije. Enak dogovor se sklene s kandidati, prijavljenimi neposredno na razpis mednarodne organizacije, katerih kandidato potrdi Republika Slovenija v skladu s 15. členom tega zakona in niso zaposleni v javnem sektorju, izjemoma pa tudi z javnimi uslužbenci, ki se prijavijo neposredno na razpis mednarodne organizacije, vendar ne pridobijo soglasja predstojnika. Ti uslužbenci lahko sklenejo sporazum o mirovanju v skladu z veljavno zakonodajo, prejemajo pa le prejemke mednarodne organizacije.

Na novo je predvidena zakonska rešitev, da se za napotitev pravosodnih funkcionarjev sklene sporazum med funkcionarjem in predstojnikom organa.

Novi zakon določa, da se sklenitev aneksa k pogodbi o zaposlitvi ali sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja ali dogovora o napotitvi izbranemu kandidatu ponudi v najkrajšem možnem času po prejemu dokumenta misije ali mednarodne organizacije o izbiri in pogojev pod katerimi bo potekalo delo izbranega kandidata v misiji ali mednarodni organizaciji. Če kandidat v petih dneh od dne, ko se mu aneks, sporazum ali dogovor ponudi v podpis, tega ne podpiše, se domneva, da je napotitev zavrnil, o čemer ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, obvesti misijo ali mednarodno organizacijo.

Kandidat, ki je zaposlen v javnem sektorju za nedoločen čas, sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi s predstojnikom organa, v katerem že ima sklenjeno delovno razmerje. S kandidatom, ki ni zaposlen v javnem sektorju, ali z javnim uslužbencem, ki ni dobil soglasja predstojnika, dogovor o napotitvi sklene predstojnik organa, na katerega delovno področje sodijo delovne naloge mesta napotitve v misiji ali mednarodni organizaciji. V primeru dvoma, kateri organ je pristojen za posamezno napotitev, tega določi predsednik medresorske komisije.

Po izrecni zakonski določbi predstojnik zavrne izdajo soglasja, če napotitev ni v interesu organa. Tak javni uslužbenec se lahko v skladu z veljavnimi predpisi z delodajalcem dogovori za mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja za čas trajanja napotitve ter od delodajalca ne prejema plače in drugih prejemkov po 18. členu. Navedena možnost je v zakonu urejena zato, da se kandidatom, zaposlenim v javnem sektorju, ki kljub temu, da organ npr. nima finančnih možnosti za napotitev osebe v mednarodno organizacijo, omogoči, da se njihova kandidatura v mednarodni organizaciji potrdi brez finančnih posledic za organ, in se jim na ta način omogoči napotitev, pri čemer bodo prejeli zgolj prejemke mednarodne organizacije, ne pa hkrati tudi plače. Glede na trajni mandat ta ureditev ne velja za pravosodne funkcionarje.

V zakonu je določeno, da se aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sporazum o napotitvi pravosodnega funkcionarja sklene za čas trajanja misije ali dela v mednarodni organizaciji, vendar ne več kakor za štiri leta. Izjemoma se po poteku štiriletnega obdobja pogodba ali sporazum lahko podaljša pod pogojem, da se s podaljšanjem napotitve javnega uslužbenca strinja delodajalec ali, pri pravosodnih funkcionarjih Sodni oziroma Državnotožilski svet, ter da obstaja interes mednarodne organizacije za podaljšanje napotitve, vendar ta skupno lahko traja največ osem let.

K 17. členu

Člen predpisuje obvezne sestavine sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja in aneksa k pogodbi o zaposlitvi, ki se v določeni meri razlikujejo od sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja sistem javnih uslužbencev, saj napotene osebe opravljajo delo v misiji ali mednarodni organizaciji v tujini. Novi zakon določa, da tako aneks kot sporazum in dogovor vsebujejo tudi določbo glede poročanja in morebitnih drugih obveznosti napotene osebe. Aneks, sporazum in dogovor se glede posameznih podatkov lahko neposredno sklicujejo na dokument, ki ga kandidat prejme s strani misije ali mednarodne organizacije, ali na njena interna pravila, na primer o obveznih usposabljanjih ali pripravah. Prav tako lahko vsebujejo druge podatke, ki so pomembni za položaj napotene osebe.

Za vprašanja v zvezi s statusom, pravicami in dolžnostmi napotenih pravosodnih funkcionarjev se smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo njihovo dodelitev za opravljanje zahtevnejših strokovnih del na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

K 18. členu

Plača in drugi prejemki napotenih oseb, ki so zaposlene v javnem sektorju, in pravosodnega funkcionarja se določijo v skladu z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11, 110/11, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17 in 84/18) in podzakonskimi predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju. Podzakonski predpis, ki ureja plače oseb, napotenih na delo v tujini, je Uredba o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, s spremembami in dopolnitvami). Novi zakon razlikuje višino prejemkov napotene osebe v Republiki Sloveniji glede na prejemke, ki jih ta prejme od mednarodne organizacije. Če dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar, presega z uredbo vlade določen znesek dnevnega nadomestila (v trenutno veljavni Uredbi o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini je določen znesek dnevnega nadomestila v višini 80 evrov), je ta upravičen do plače, ki bi jo prejemal, če bi delo opravljal v Republiki Sloveniji. Če dnevno nadomestilo mednarodne organizacije, ki ga prejme napoteni javni uslužbenec ali funkcionar, znaša manj kot znesek dnevnega nadomestila, določen z uredbo, pa napoteni javni uslužbenec ali funkcionar prejme plačo za delo v tujini v skladu z navedeno uredbo. Njegovi skupni prejemki v nobenem primeru ne morejo znašati manj, kot bi znašal skupni znesek plače, povračil stroškov, nadomestil in drugih prejemkov po Uredbi o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini.

Takšna ureditev bo pripomogla k večji izenačenosti prejemkov napotenih, saj trenutno v praksi prihaja do velikih razlik med osebami, ki so napotene v različne mednarodne organizacije. Napotene osebe namreč od večine mednarodnih organizacij med napotitvijo prejemajo dnevna nadomestila, ki so namenjena kritju stroškov prehrane, prevoza na delo, nastanitve in drugih življenjskih stroškov. Razlike med temi prejemki so med mednarodnimi organizacijami precejšnje, saj ti v nekaterih mednarodnih organizacijah lahko presežejo tudi znesek dveh povprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji mesečno, nekatere mednarodne organizacije pa napotenim osebam sploh ne plačujejo dnevnih nadomestil in drugih prejemkov. Poleg tega bo ta ureditev pomenila manjše stroške za proračun RS, saj mora delodajalec v RS napotenim osebami, ki so zaposlene v javnem sektorju, v skladu s trenutno veljavnim zakonom plačevati plačo za delo v tujini ne glede na višino prejemkov, ki jih prejmejo od mednarodne organizacije.

Navedena ureditev pa po izrecni določbi v tretjem odstavku ne velja za javne uslužbence ali pravosodne funkcionarje, ki so napoteni na delo v mednarodne civilne misije na območjih civilnega kriznega upravljanja in se jim plača ne glede na prejemke, ki jih prejmejo od mednarodne organizacije, določi v skladu z Uredbo o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v

tujini, to je plača za delo v tujini. Gre praviloma za osebe, ki so napotene na mednarodne civilne misije na kriznih območjih in opravljajo terensko delo, ki je zahtevnejše in se opravlja v težjih razmerah kot delo na sedežu mednarodne organizacije, npr. policisti na mednarodnih misijah v tujini.

Ker zakon predvideva določitev plače javnega uslužbenca upoštevajoč prejemke, ki jih ta prejme od mednarodne organizacije, zakon določa, da je uslužbenec ali pravosodni funkcionar delodajalca dolžan obvestiti o višini vseh prejemkov, ki jih prejme od mednarodne organizacije, ter mu predložiti dokument mednarodne organizacije, v katerem so navedeni vsi prejemki, ki jih prejme v zvezi z napotitvijo s strani mednarodne organizacije.

Do napotениh oseb, ki s pristojnim organom sklenejo dogovor o napotitvi, Republika Slovenija nima nobenih finančnih obveznosti. Te osebe prejemajo prejemke v skladu z internimi pravili mednarodne organizacije.

K 19. členu

Napotenі javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar pridobi pravico do letnega dopusta v skladu s predpisi Republike Slovenije in kolektivnimi pogodbami. Pravice in obveznosti glede izrabe letnega dopusta ali drugih oblik odsotnosti z dela se med napotitvijo urejajo v skladu z notranjimi pravili misije ali mednarodne organizacije in v skladu z navodili vodstva misije ali mednarodne organizacije. Javnemu uslužbencu ali pravosodnemu funkcionarju, ki je napoten v misijo na območju civilnega kriznega upravljanja, pripada po zaključku napotitve v mednarodno civilno misijo ali mednarodno organizacijo na območju civilnega kriznega upravljanja tudi 5 (pet) zaporednih dni odobrene odsotnosti s pravico do nadomestila plače. Navedena izjema je v zakonu določena, ker napotene osebe v misijah na območju civilnega kriznega upravljanja opravljajo naloge z bistveno povečanimi psihofizičnimi obremenitvami, zaradi česar potrebujejo dodaten čas za počitek in regeneracijo.

Če napotenі javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar letnega dopusta ne more izkoristiti med napotitvijo, ga lahko izkoristi najpozneje do konca naslednjega leta po prenehanju napotitve na podlagi potrdila misije ali mednarodne organizacije o izrabi dopusta med napotitvijo.

K 20. členu

V skladu z notranjimi pravili misije ali mednarodne organizacije se ureja tudi pravica do nadomestila plače zaradi odsotnosti iz upravičenih razlogov. Med tako odsotnostjo je, če je napotena oseba javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar, zavezanec za plačilo nadomestila plače organ, ki je osebo napotil v tujino, razen če notranja pravila misije ali mednarodne organizacije ne določajo drugače. Nadomestila se plačujejo v skladu s slovenskimi predpisi, razen kadar ni v skladu s pravili mednarodne organizacije zavezanec za plačilo nadomestil mednarodna organizacija – v tem primeru se plačujejo v skladu z njenimi predpisi in pravili.

K 21. členu

Posebno varstvo, v skladu s pravili mednarodne organizacije, lahko uživajo nekatere kategorije napotениh oseb, in sicer zaradi nosečnosti, starševstva, invalidnosti, starosti ali drugih podobnih razlogov.

K 22. členu

Ko napotenі javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar preneha opravljati naloge v misiji ali mednarodni organizaciji, se mora vrniti na ustrezno delovno mesto oziroma funkcijo k delodajalcu, kjer je opravljal naloge/funkcijo pred napotitvijo. Delodajalec mu mora zagotoviti ustrezno delovno mesto oziroma funkcijo, ki je določeno kot delovno mesto oziroma funkcijo, za katero napotenі javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar izpolnjuje predpisane pogoje ali se opravlja v isti stopnji naziva ali funkciji, kot jo je pred napotitvijo pridobila napotena oseba. Delodajalec osebe zaradi napotitve ne sme postavljati v manj ugoden položaj v primerjavi z drugimi zaposlenimi. Med napotitvijo javnemu uslužbencu normalno teče napredovalno obdobje, letno oceno pa mu izda organ, na katerega delovno področje sodijo delovne naloge mesta napotitve v misiji ali mednarodni organizaciji, pri čemer za čas opravljanja dela v misiji ali mednarodni organizaciji upošteva tudi oceno mednarodne organizacije ali poročilo o delu.

Novi zakon spreminja dosedanje določbo, ki je določala, da ima napotena oseba pravico, da se najpozneje v desetih dneh po prenehanju opravljanja nalog v misiji ali mednarodni organizaciji vrne na ustrezno delovno mesto ali funkcijo. Napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar je namreč ves čas napotitve zaposlen pri delodajalcu v Republiki Sloveniji (saj ima z njim sklenjen aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sporazum o napotitvi), zato ne gre za pravico do vrnitve, temveč za obveznost delavca ali funkcionarja, da se po prenehanju napotitve vrne na opravljanje dela k delodajalcu, hkrati pa njegovo pravico, da bo opravljal delo na ustreznem delovnem mestu ali funkciji. Zakon izrecno določa, da ima napoteni javni uslužbenec ali pravosodni funkcionar ob začetku in izteku napotitve pravico do selitvenega dopusta v skladu z veljavnimi predpisi.

Vrnitev na ustrezno delovno mesto v RS novi zakon določa samo za javne uslužbence in pravosodne funkcionarje, saj zasebnih delodajalcev ni mogoče obvezati k zagotovitvi ustreznega delovnega mesta za napoteno osebo ali bi bilo v takšnem primeru oteženo izvajanje napotitev oseb, ki niso zaposlene v javnem sektorju. Če se na primer zasebni delodajalec ne bi strinjal z zagotovitvijo ustreznega delovnega mesta po koncu napotitve, napotitev ne bi bila mogoča, čeprav bi jo zaposleni sam morda želel, ne glede na možnost vrnitve na delo k delodajalcu v RS.

K 23. členu

Novi zakon določa tudi obveznosti napotениh oseb. Te so bile predvidene tudi v veljavnem zakonu, kar izhaja iz naslova VII. poglavja, vendar v tem poglavju niso natančneje določene (bile pa so določene v VIII. poglavju, ki se nanaša na kratkoročne napotitve). Ker se napotitve izvajajo tako zaradi uresničevanja namena in ciljev mednarodnih organizacij, katerih članica je RS, zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti RS ter tudi zaradi njenih zunanjepolitičnih, varnostnih ali gospodarskih interesov, je v interesu Republike Slovenije, da napotena oseba delo opravlja strokovno in v skladu s pričakovanji mednarodne organizacije ter da si prizadeva za krepitev ugleda Republike Slovenije v mednarodnem okolju. Kandidate v misijo ali mednarodno organizacijo napoti Republika Slovenija, konkretno organ, na katerega delovno področje sodijo ali pretežno sodijo delovne naloge napotene osebe, zato mora biti ta tudi seznanjen z njenim delom med napotitvijo in ga je napotena oseba dolžna redno obveščati o zadevah, ki so zanj vsebinsko pomembne, ter najmanj enkrat na tri mesece ter po izteku napotitve sestaviti poročilo o delu in ga predložiti organu, s katerim je sklenila aneks k pogodbi o zaposlitvi ali dogovor o napotitvi, ob upoštevanju pravil mednarodne organizacije glede obveščanja in poročanja. Pogostost poročanja je tudi ena od sestavin aneksa k pogodbi o zaposlitvi, sporazuma o napotitvi pravosodnega funkcionarja in dogovora o napotitvi, v katerem se lahko določi tudi obveznost pogostejšega poročanja organu. Zaradi posebnosti napotitev policistov v mednarodne civilne misije zakon določa, da ob napotitvi kontingenta poroča le njegov vodja.

K 24. členu

Za čas, ko je javni uslužbenec napoten v misijo ali mednarodno organizacijo, lahko organ, ki ga je napotil, sklene delovno razmerje za določen čas z drugo osebo. Gre za dodatni primer, ko lahko državni ali drug organ sklene delovno razmerje za določen čas. Začasno zaposleni uslužbenec bo delo praviloma opravljal v notranji organizaciji enoti, kjer je delo pred napotitvijo opravljal napoteni javni uslužbenec.

Možnosti začasne zaposlitve druge osebe ni mogoče uporabiti v primeru napotениh pravosodnih funkcionarjev zaradi narave funkcije, ki jo izvršujejo pravosodni funkcionarji.

K 25. členu

Zakon o potnih listinah (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo) v prvem odstavku 9. člena (diplomatski potni list) in drugem odstavku 10. člena (službeni potni list) določa, da se diplomatski ali službeni potni list lahko izda tudi nekaterim drugim osebam, če je to v interesu Republike Slovenije. Izdaja diplomatskega ali službenega potnega lista osebam, napotениm v misijo ali mednarodno organizacijo, omogoča tudi večjo zaščito.

Novi zakon ne določa več, da so osebe, napotene v kratkoročne misije, upravičene do diplomatskega potnega lista. Kljub temu pa te lahko dobijo diplomatski ali službeni potni list neposredno na podlagi prej navedenih določb Zakona o potnih listinah, če se oceni, da je v konkretnem primeru to potrebno.

K 26. členu

V nekaterih mednarodnih organizacijah, npr. v OVSE, se je uveljavila praksa, da predsedujoča država za opravljanje nekaterih najzahtevnejših del in vodenje zahtevnih projektov napoti uglednega strokovnjaka za posamezno področje (npr. za mednarodne odnose), ki lahko deluje kot posebni odposlanec predsedujočega mednarodni organizaciji. Zakon daje pravno podlago za sklenitev civilnopravne podjemne pogodbe, s katero se določijo medsebojne pravice in obveznosti v skladu z določbami Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631). V skladu s predpisi, ki urejajo delo vlade, predstojnik državnega ali drugega organa vladi predlaga, da imenuje strokovnjaka ali ugledno osebo ter da se pravice in obveznosti te osebe določijo s podjemno pogodbo.

K 27. členu

Kratkoročne misije so tiste, ki trajajo krajši čas, od nekaj dni do praviloma največ treh mesecev. Gre predvsem za opazovanje demokratičnosti volitev, referendumov in popisov prebivalstva. Slovenija dejavno sodeluje zlasti pri dejavnostih pod okriljem OVSE in ODIHR. Trenutno veljavni zakon določa, da kratkoročne misije trajajo največ 30 dni, vendar se je v praksi pokazalo, da nekatera opazovanja volitev trajajo tudi dlje.

K 28. členu

Roki za prijavo v kratkoročne misije so praviloma zaradi narave misij zelo kratki (npr. OVSE določa do 10 dni). Točka za prejemanje povabil je praviloma ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ki ima že izdelan sistem za hiter odziv na taka povabila. Člen zagotavlja, da je povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji, ki je v interesu RS, na vpogled vsem morebitnim zainteresiranim z objavo povabila na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

K 29. členu

Rok treh delovnih dni omogoča, da se člani izbirne komisije časovno uskladijo in da se jim pripravi gradivo za obravnavo. Kandidati morajo prijavi priložiti vse podatke, ki jih zahteva misija ali mednarodna organizacija, ki je posredovala povabilo v kratkoročno misijo in soglasje predstojnika, če je kandidat javni uslužbenec. Odločitev izbirne komisije je dokončna zato, da ne pride do podaljševanja postopka in posledično do zamude roka, ki ga je določila mednarodna organizacija.

Novi zakon določa, da izbirna komisija prijavljene kandidate obvesti najpozneje v treh delovnih dneh po sprejeti odločitvi, o izbiri pa obvesti tudi državni ali drug organ, ki ji je poslal povabilo. Prejšnji zakon je določal, da mora izbirna komisija obvestilo poslati naslednji delovni dan, vendar včasih to ni izvedljivo, zato zakon določa nekoliko daljši, vendar še vedno dovolj kratek rok za obvestilo kandidata o izbiri, ki mu omogoča ustrezno pripravo na delo.

Izbrani kandidat se mora pri državnem organu ali drugem organu, ki je od misije ali mednarodne organizacije prejel povabilo za sodelovanje v kratkoročni misiji in na ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve, seznaniti z nalogami misije, dolžnostmi in pravicami ter razmerami na terenu. Organ zagotovi, da ima izbrani kandidat na voljo vse potrebne podatke za uspešno opravljanje dela.

K 30. členu

Med napotitvijo mora oseba spoštovati notranja pravila in navodila mednarodne organizacije ter po izteku napotitve sestaviti poročilo o delu, pri čemer se upoštevajo posebna notranja pravila mednarodne organizacije ali misije glede obveščanja in poročanja. Zakon določa možnost predčasnega prenehanja napotitve v kratkoročni misiji, do katere lahko pride zaradi odpovedi mednarodne organizacije ali pristojnega organa v skladu z internimi pravili ali delovnimi potrebami.

K 31. členu

Napotena oseba, ki je javni uslužbenec za čas udeležbe v kratkoročni misiji ostane v delovnem razmerju pri istem delodajalcu kakor pred napotitvijo, pri čemer novi zakon izrecno določa, da se

napotitev šteje za službeno pot. To hkrati pomeni, da je napotena oseba upravičena do povračila stroškov na službeni poti razen tistih, za katere povračilo zagotovi misija ali mednarodna organizacija. Napoteni kandidat, ki ni javni uslužbenec ali javni uslužbenec, ki ni dobil soglasja predstojnika za napotitev v kratkoročno misijo, sklene z organom, ki je prejel povabilo, dogovor o napotitvi kot civilnopravno pogodbo v kateri se navedejo obveznosti napotenega kandidata, pri tem pa organ nima finančnih obveznosti do napotene osebe in je kandidat upravičen samo do morebitnih povračil s strani misije ali mednarodne organizacije. To je zlasti primer pri misijah opazovanja volitev, ki jih organizira EU, kjer EU krije vse stroške napotitve.

K 32. členu

Odsotnost z dela v času napotitve se presoja po pravilih misije ali mednarodne organizacije. Med napotitvijo v kratkoročno misijo se za osebo ne uporabljajo predpisi, ki urejajo odsotnost z dela v Republiki Sloveniji.

K 33. členu

Za namen usklajenega uresničevanja ciljev na področju politike napotitev, pregleda razpoložljivih strokovnjakov in njihove usposobljenosti ter zagotavljanja odzivnosti pri napotitvah vodi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, centralno evidenco napotenih oseb, pristojni organi pa evidence napotenih oseb za svoje področje dela. Pristojni organi za svoje področje dela lahko vodijo tudi evidenco usposobljenih oseb za napotitev. Evidence usposobljenih oseb organ uporablja kot seznam oseb, ki so usposobljene za posamezno delovno področje in jih organ lahko kontaktira tudi pri drugih podobnih napotitvah z navedenega področja (glej tudi obrazložitev k 13. členu). Na seznam lahko pristojni organ sam uvrsti osebo, ki jo ocenjuje kot usposobljeno, če pridobi njeno soglasjem ali na podlagi lastne želje kandidata, pod pogojem, da je po oceni pristojnega organa oseba primerni kandidat za napotitve. Ali je posamezni kandidat še zainteresirana za uvrstitev v evidenco usposobljenih oseb se preverja na vsakih pet let, kandidata pa se izbriše iz evidence tudi, kadar ne izpolnjuje več splošnih pogojev, ki jih za kandidate določa ta zakon ali kadar sam poda izjavo, da želi izbris.

Zakon določa, kateri osebni podatki se vodijo v posamezni evidenci. Ti se razlikujejo glede na to, katere podatke organ dejansko potrebuje za izvajanje namena (tj. evidence pristojnih organov vsebujejo več osebnih podatkov kot centralna evidenca ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve; to namreč za izvajanje svojih nalog dejansko ne potrebuje vseh podatkov, ki jih potrebujejo pristojni organi). Posredovanje podatkov iz evidenc tretjim osebam je dopustno samo za namen napotitve v misijo ali mednarodno organizacijo ter za izpolnjevanje davčnih in drugih obveznosti napotenih oseb do države.

K 34. členu

Pristojni organi zaradi boljše organiziranosti in hitrejšega odziva imenujejo osebe za stike. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, se seznani z imeni oseb za stike in z njimi sodeluje pri napotitvah oseb v misije ali mednarodne organizacije.

K 35. členu

Ker je medresorska komisija za napotitve že imenovana in tekoče opravlja delo v zvezi z napotitvami, lahko nadaljuje svoje delo tudi po sprejetju novega zakona do imenovanja nove medresorske komisije v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Zaradi spremembe člena zakona, ki določa sestavo izbirnih komisij, bo v enem mesecu po imenovanju nove medresorske komisije treba imenovati tudi nove izbirne komisije. Do njihovega imenovanja nadaljujejo delo izbirne komisije, ki so imenovane v skladu z Zakonom o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06).

Zakon tudi določa, da je v treh mesecih po imenovanju nove medresorske komisije treba sprejeti nov poslovnik medresorske komisije, pri čemer se do uveljavitve novega poslovnika smiselno uporabljajo določbe Poslovnika medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/06), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

K 36. členu

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06) in Poslovnik medresorske komisije za napotitev oseb v misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 112/06).

K 37. členu

Če je oseba napotena v misijo ali mednarodno organizacijo pred začetkom veljavnosti tega zakona, se zanjo uporablja Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06), ki je veljal pred začetkom veljavnosti tega zakona. Tudi izbirni postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po tem zakonu, ki je veljal do uveljavitve tega zakona. Za podaljšanje napotitve osebe, ki je že napotena v času sprejema tega zakona, pa se uporablja novi zakon, tj. zakon, ki velja ob odločanju o podaljšanju napotitve.

K 38. členu

Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (vacatio legis).

V. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Spreminja se Zakon o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije ali mednarodne organizacije (Uradni list RS, št. 20/06) v celoti.